

Evaluatie evenementenbeleid Son en Breugel

GEMEENTE
SON EN BREUGEL

Anouk de Ruijter
Mei 2012

Auteur	Anouk de Ruijter
Studentnummer	2024299
Opleiding	Juridische Hogeschool Avans-Fontys
Locatie	Tilburg
Afstudeerperiode	februari 2012 – mei 2012
Afstudeerorganisatie	Gemeente Son en Breugel
Afdeling	Dienstverlening Publiek
Afstudeermentor	Dhr. A. van Ruremonde – <i>hoofd dienstverlening publiek</i>
Afstudeerdocenten	Dhr. P. van Harten Dhr. T. Lina
Verschijning	mei 2012, Son en Breugel

Voorwoord

Voor u ligt het rapport 'Evaluatie evenementenbeleid Son en Breugel', mijn scriptie geschreven ter afsluiting van de afstudeerstage binnen de opleiding HBO-Rechten aan de Juridische Hogeschool Avans-Fontys te Tilburg. Het rapport is het resultaat van een onderzoek naar het functioneren van het huidige evenementenbeleid van de gemeente Son en Breugel in een aaneengesloten periode van 14 weken, zijnde van 6 februari 2012 tot 12 mei 2012.

Sinds het begin van de studie HBO-Rechten, ligt mijn interesse bij het bestuursrechtelijke deel daarvan. De afstudeeropdracht van de gemeente Son en Breugel vond ik daarom erg interessant: bij het evenementenbeleid zijn diverse disciplines betrokken en er spelen verschillende belangen mee, wat het een complex onderwerp maakt. Natuurlijk ben ik blij dat ik met deze stage mijn studie kan afronden. Daarnaast hoop ik dat dit rapport inzicht geeft in het functioneren van het huidige evenementenbeleid en hoe dit mogelijk efficiënter kan worden vormgegeven.

Graag wil ik van de gelegenheid gebruik maken om iedereen te bedanken die een bijdrage heeft geleverd aan dit onderzoek of mij op een andere wijze geholpen heeft. Speciale dank gaat uit naar mijn afstudeermentor dhr. A. van Ruremonde, mevr. Y. Ploeg en mijn afstudeerdocenten dhr. P. van Harten en dhr. T. Lina, die mij allen enorm geholpen hebben en veel tijd in mij geïnvesteerd hebben. Daarnaast wil ik juridisch medewerker dhr. R. Spapens en beleidsmedewerker veiligheid & handhaving dhr. F. Driessen bedanken voor hun bijdrage aan mijn scriptie. Verder wil ik mevr. M. Jooren en mevr. A. Bachus bedanken voor de prettige samenwerking. *Last but not least* wil ik mijn ouders bedanken voor het faciliteren van de voorzieningen die het mij mogelijk maken deze studie te volgen.

Son en Breugel, 22 mei 2012

Anouk de Ruijter

Lijst van afkortingen en begrippen

AB	Administratiefrechtelijke Beslissingen
ABRvS	Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
APV	Algemene plaatselijke verordening
APV 2010	Algemene plaatselijke verordening 2010 Gemeente Son en Breugel
Awb	Algemene wet bestuursrecht
BABW	Besluit administratieve bepalingen inzake het wegverkeer
BARIM	Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer
DHW	Drank- en horecawet
evenementenbeleid	Evenementenbeleid gemeente Son en Breugel 2009, tenzij anders vermeld
GHOR	Geneeskundige Hulpverlening bij Ongevallen en Rampen
HR het college	Hoge Raad het college van burgemeester en wethouders
Inspectie OOV	Inspectie Openbare Orde en Veiligheid
jo	juncto
LJN	landelijk jurisprudentienummer
NJ	Nederlandse Jurisprudentie
POC	Portefeuillehouderoverleg Crisisbeheersing
ro.	rechtsoverweging
VNG	Vereniging Nederlandse Gemeenten

Samenvatting

Deze samenvatting tracht een kort en bondig overzicht te geven van het onderzoek en de belangrijkste bevindingen.

In 2009 heeft de gemeente Son en Breugel een nieuw evenementenbeleid vastgesteld. Sindsdien is in dit evenementenbeleid opgenomen wanneer de vergunningplicht uit art. 2.26 van de APV van Son en Breugel niet geldt en een evenement aldus kan worden afgedaan met een melding. Bij de vaststelling van dit beleid is afgesproken om dit in 2012 te evalueren. Centrale vraag van dit onderzoek is dan ook:

Wat zijn de effecten van de wijziging van het evenementenbeleid van de gemeente Son en Breugel in 2009 en heeft dit bijgedragen aan een bruisend dorpsleven, ruimte bieden voor ondernemerschap en beperkte overlast?

Met de invoering van het nieuwe evenementenbeleid in 2009 is het werkproces ingrijpend gewijzigd. Vóór de wijziging in 2009 noemde de APV de voorwaarden waaronder de vergunningplicht voor evenementen niet gold; met de wijziging zijn die in het evenementenbeleid opgenomen, maar zijn hier echter moeilijk uit te halen. Het evenementenbeleid kent sindsdien 4 categorieën: straatfeesten en/of –barbecues, evenementen met een laag risicoprofiel, nieuwe evenementen en resterende evenementen. De eerste 2 categorieën kunnen met een melding worden afgedaan. Om te bepalen of een evenement een laag risicoprofiel heeft, is een risicomatrix opgesteld, die echter zelden gebruikt wordt.

De betrokken medewerkers werken zoveel als mogelijk met vaste protocollen, wat bijdraagt aan de uniformiteit, maar lijken hierdoor de wettelijke termijnen en eisen uit het oog te verliezen. Zo worden digitale meldingen van evenementen zelden gecontroleerd en volgt automatisch een akkoord. De faciliterende handelswijze van de gemeente wordt door organisatoren als prettig ervaren: zij krijgen 5 maanden vóór het plaatsvinden van hun terugkerend, vergunningplichtig evenement een al zover mogelijk ingevuld aanvraagformulier voor de vergunning toegestuurd, dat zij enkel hoeven te controleren en waar nodig aan te vullen.

Het evenementenbeleid noemt 3 uitgangspunten: bijdragen aan een bruisend dorpsleven, ondernemerschap de ruimte geven en gelijktijdig moet de overlast beperkt blijven. De gemeente Son en Breugel heeft vooral een dorpskarakter en hiermee wordt rekening gehouden in het evenementenbeleid. De gemeente erkent dat iedere burger het recht heeft een evenement te organiseren en maakt dat mogelijk: zij hanteert een faciliterende handelswijze in de vergunningverlening en heft geen leges op de evenementenvergunning. Inwoners waarderen de levendigheid in het centrum, ervaren relatief weinig overlast maar zouden een toename van het aantal evenementen niet afwijzen. Organisatoren zijn over het algemeen tevreden over het evenementenbeleid en de werkwijze van de gemeente.

De belangrijkste aanbeveling is om het evenementenbeleid zo aan te passen dat evenementen in 3 klassen worden ingedeeld (laag, gemiddeld en hoog risico). Op die manier wordt de landelijke tendens in evenementenveiligheid gevolgd. Een duidelijke, makkelijk in te vullen risicomatrix bepaalt door het optellen van risicopunten tot welke klasse een evenement behoort. Straatfeesten en/of –barbecues behoren tot de categorie met een laag risico en kunnen aldus met een melding worden afgedaan. De nu bestaande categorie terugkerende evenementen met een laag risicoprofiel (categorie gemiddeld risico) kunnen dan met een versimpelde procedure worden afgehandeld, terwijl deze evenementen toch vergund worden om de nodige rechtszekerheid te bieden.

Overige aanbevelingen zijn o.a. het vaststellen van een procedure ten behoeve van verkeersmaatregelen voor dergelijke kleine evenementen. Daarnaast kan het aanvraagformulier specifieker worden gemaakt, zodat meer duidelijkheid over het evenement wordt verkregen.

Inhoudsopgave

1. Inleiding.....	1
1.1 Probleembeschrijving	1
1.2 Doelstelling.....	2
1.3 Vraagstelling	2
1.4 Doelgroep	2
1.5 Leeswijzer	2
2. Toetsingskader	3
2.1 Toepasselijke wetgeving	3
2.2 Algemene plaatselijke verordening.....	3
2.2.1 VNG modelverordening.....	3
2.2.2 Algemene plaatselijke verordening Son en Breugel	4
2.2.3 Het begrip evenement.....	6
2.3 Evenementenbeleid	7
2.4 Vergunning of melding?	7
2.4.1 Dienstenrichtlijn.....	7
2.5 Procedure melding	8
2.6 Procedure vergunning	9
3. Beleidsdoeleinden en de landelijke tendens	11
3.1 Beleidsdoeleinden.....	11
3.1.1 Bruisend dorpsleven	11
3.1.2 Ruimte bieden voor ondernemerschap	11
3.1.3 Beperkte overlast.....	12
3.2 Evenementenveiligheid	12
3.2.1 Onderzoek Inspectie OOV en Inspectie Gezondheidszorg.....	12
3.2.2 Handreiking evenementenveiligheid POC en Veiligheidsberaad	13
3.2.3 Regionale handreiking evenementenveiligheid Veiligheidsregio Brabant-Zuidoost ..	14
3.2.4 Doorberekening politiekosten evenementen	15
3.3 APV's en evenementenbeleid van vergelijkbare gemeenten	16
3.4 City branding	17
4. Het evenementenbeleid in de praktijk.....	18
4.1 Aantal evenementen	18
4.2 Vergunning of melding?	18
4.3 Procedure melding	19
4.4 Procedure vergunning	19
4.5 Politie- en evenementenoverleg	20
4.6 Verkeersmaatregelen	21
4.7 Incidentele en collectieve festiviteiten.....	21
4.8 Geluidsgrenzen	22
4.8.1 Geluidsmeting	23
4.9 DigiMAK	23
4.10 Toename van aantal evenementen	23
4.11 Samenvattend	24
5. Belangenafweging	25
5.1 Inwoners	25
5.1.1 Centrumvisie Son; inwoners.....	25
5.1.2 Beperkte overlast?	27
5.1.3 Bruisend dorpsleven?	28
5.2 Ondernemers	28

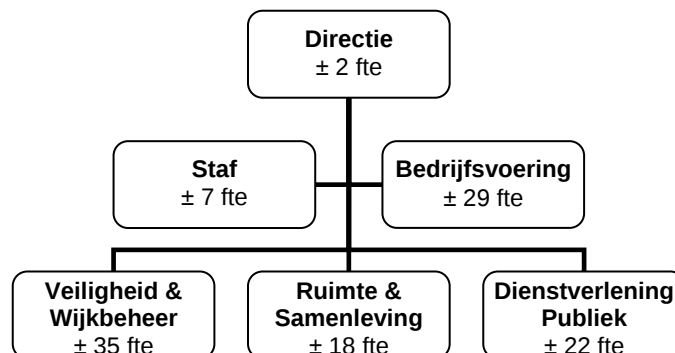
5.2.1 Centrumvisie Son; ondernemers.....	28
5.2.2 Organisatoren aan het woord.....	29
5.2.3 Ruimte bieden aan ondernemerschap?	29
6. Conclusies en aanbevelingen.....	30
6.1 Toetsingskader.....	30
6.2 Evenementenbeleid	30
6.2.1 De landelijke tendens.....	31
6.3 Procedure vergunning.....	32
6.4 Procedure melding	33
6.5 Beleidsdoeleinden en belangenafweging	34
6.6 Eindconclusie	34
7. Evaluatie	35
Literatuurlijst	36

1. Inleiding

Dit hoofdstuk zal een beeld geven van het probleem, de vraagstelling en de doelstelling van het onderzoek. Ook wordt uitgelegd welke onderzoeksactiviteiten zullen plaatsvinden en zal de opzet van het onderzoek worden beschreven.

De gemeente Son en Breugel is een gemeente in de provincie Noord-Brabant, noordelijk gelegen ten opzichte van Eindhoven. De gemeente bestaat uit de kerkdorpen Son en Breugel die van elkaar gescheiden worden door de rivier de Dommel. Het dorp telt bijna 16.000 inwoners en biedt werkgelegenheid aan meer dan 10.000 mensen, onder meer op het industrieterrein Ekkersrijt.

De gemeente Son en Breugel telt circa 130 medewerkers. De afdeling Dienstverlening Publiek vormt o.a. het 'frontoffice' van de gemeente. De afdeling Dienstverlening Publiek behandelt alle eerste contacten van de klant met de gemeente, zoals de balie, telefoon, website, e-mail en dergelijke. De afdeling voert tevens het beleid uit dat veelal is opgesteld door de andere afdelingen (met name Ruimte en Samenleving). Dienstverlening Publiek verleent vrijwel alle vergunningen (dus ook de evenementenvergunning), behalve de bouwvergunning. Hieronder een schematische weergave van de organisatie:

1.1 Probleembeschrijving

Aanleiding tot het onderzoek

In 2009 heeft de gemeente een nieuw evenementenbeleid vastgesteld. Doel van dit evenementenbeleid is het bijdragen aan een bruisend dorpsleven, ruimte bieden aan ondernemerschap en de overlast van evenementen zoveel mogelijk beperken. Aanleiding tot de wijziging was de gewijzigde regelgeving met betrekking tot evenementen in de APV en de wens tot deregulering. Vanuit het oogpunt van deregulering is sinds 2008 geëxperimenteerd met de melding voor straatfeesten en –barbecues. Uit de evaluatie daarvan is gebleken dat een risico-inschatting een goed instrument is om te bepalen of een vergunning noodzakelijk is.¹ Verdere deregulering op basis van die risico-inschatting bleek mogelijk.

Sinds 1 januari 2008 is de meldplicht voor kleine evenementen in de APV opgenomen. Toen is bepaald dat de vergunningplicht voor een evenement niet geldt voor eendaagse evenementen die aan de genoemde voorwaarden voldoen. In 2009 is de APV nogmaals aangepast en zijn deze voorwaarden vervangen door de bepaling dat het college bevoegd is nadere regels vast te stellen met betrekking tot de evenementenvergunning en –melding. Deze nadere regels worden ingevuld door het nieuwe evenementenbeleid dat in 2009 is vastgesteld. Sindsdien is de risico-inschatting leidend en werd het mogelijk om evenementen met een laag risicoprofiel ook af te doen met een melding.

¹ B&W Adviesnota Evenementenbeleid Son en Breugel, 3 juli 2009 (zie bijlage 1).

Probleemstelling

De weging van belangen blijkt een steeds zwaarder onderdeel van het proces te worden. Niet alleen de druk vanuit organisatoren neemt toe, maar ook de individuele burger wordt steeds mondiger en hecht waarde aan een rustige woon- en leefomgeving. Daarnaast vinden er binnen de gemeente steeds meer evenementen plaats. Ook evenementenveiligheid en evenementenbeleid als middel voor *city branding* zijn onderwerpen die steeds meer in opkomst zijn.

Bij de vaststelling van het Evenementenbeleid 2009 Son en Breugel is afgesproken dat dit in 2012 geëvalueerd zou worden. Niet alleen onderwerpen die een andere aanpak verdienen worden behandeld, ook wat goed gaat dient een plaats te krijgen. De evaluatie dient breder te zijn dan puur de beleidsregels, ook de praktijk moet worden meegenomen.

1.2 Doelstelling

Doel van het onderzoek is om voor 25 mei 2012 een rapport op te stellen waarin het evenementenbeleid van de gemeente Son en Breugel wordt geëvalueerd. Op basis van het adviesrapport en de aanbevelingen daaruit kan de gemeente een besluit nemen over het aanpassen van het evenementenbeleid en/of de APV.

1.3 Vraagstelling

De onderzoeksvraag die gedurende het afstuderen centraal staat, is:

Wat zijn de effecten van de wijziging van het evenementenbeleid van de gemeente Son en Breugel in 2009 en heeft dit bijgedragen aan een bruisend dorpsleven, ruimte bieden voor ondernemerschap en beperkte overlast?

Om de onderzoeksvraag te kunnen beantwoorden, wordt die opgedeeld in deelvragen:

1. Hoe worden evenementen in de gemeente Son en Breugel nu gereguleerd en hoe is dit juridisch onderbouwd?
2. Wat is het doel van het huidige evenementenbeleid van de gemeente Son en Breugel?
3. Wat zijn de resultaten van de uitvoering van het huidige evenementenbeleid van de gemeente Son en Breugel?
4. Wat zijn verbeterpunten in (de uitvoering van) het huidige evenementenbeleid van de gemeente Son en Breugel?

1.4 Doelgroep

De scriptie is met name van belang voor het college van burgemeester (portefeuillehouder) en wethouders en het Management Team van de gemeente Son en Breugel.

1.5 Leeswijzer

Het rapport is verdeeld in 7 hoofdstukken. Het eerste hoofdstuk bevat de probleem-, doel- en vraagstelling(en) en vormt daarmee de inleiding van het rapport. Hoofdstuk 2 beschrijft het juridisch kader van het evenementenbeleid. De wetten en regelingen die leiden tot het evenementenbeleid zullen worden besproken. Het evenementenbeleid zal worden uitgelegd: hoe verloopt de procedure van vergunningverlening en de meldplicht? Hoofdstuk 3 gaat in op de beleidsdoeleinden en de landelijke tendens in evenementenveiligheid. Hoofdstuk 4 beschrijft de praktijk: hoe wordt het evenementenbeleid in de praktijk uitgevoerd? Hoofdstuk 5 zal ingaan op de belangenafweging: hoe denken inwoners en organisatoren van evenementen over het evenementenbeleid en hoe worden die belangen gewogen?

Hoofdstuk 6 vormt het sluitstuk van de scriptie. Aan de hand van de te trekken conclusies wordt een antwoord gegeven op de hoofdvraag. Het antwoord op deze hoofdvraag zal leiden tot aanbevelingen. Ten slotte bevat hoofdstuk 7 een slotwoord waarin wordt teruggeblikt op het verloop van het onderzoek.

2. Toetsingskader

Dit hoofdstuk beschrijft het juridisch kader waarbinnen het evenementenbeleid tot stand is gekomen. De procedure van vergunningverlening en de meldplicht zullen worden besproken.

Evenementenbeleid is een deel van het rechtsgebied bestuursrecht. Beleid is niet rechtstreeks bindend voor burgers, zoals blijkt uit de wettelijke definitie uit de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Burgers kunnen er wel een beroep op doen middels de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, bijvoorbeeld via het vertrouwensbeginsel.

2.1 Toepasselijke wetgeving

Op grond van het legaliteitsbeginsel mag de overheid alleen ingrijpen in rechten en vrijheden van burgers indien daarvoor uitdrukkelijk een wettelijke bevoegdheid bestaat.² Dit brengt met zich mee dat een publiekrechtelijke bevoegdheid wordt verleend door een zelfstandig tot wetgeving bevoegde instantie, zoals de formele of gemeentelijke wetgever. Dit is o.a. het geval bij art. 127 Grondwet: de gemeenteraad stelt gemeentelijke verordeningen vast. Naast de gemeenteraad kent de gemeente nog 2 bestuursorganen: de burgemeester en het college.³ De burgemeester is belast met de handhaving van de openbare orde.⁴

Art. 107 lid 2 Grondwet verplicht de wetgever tot het vaststellen van algemene regels van bestuursrecht: de Algemene wet bestuursrecht. Volgens art. 4:81 Awb mag een bestuursorgaan beleidsregels vaststellen. Voor het opstellen van beleidsregels is geen specifieke wettelijke bevoegdheid nodig; de bevoegdheid om beleidsregels op te stellen vloeit voort uit een vrije bestuursbevoegdheid.⁵

Een beleidsregel is een besluit van algemene strekking.⁶ Dat betekent dat de algemene bepalingen over besluiten uit hoofdstuk 3 van de Awb van toepassing zijn. Beleidsregels regelen slechts de uitoefening van bevoegdheden en mogen dus geen nieuwe bevoegdheden scheppen.⁷ Als er geen verplichting bestaat om de voornemens bij vervolgbeslissingen in acht te nemen, zijn deze voornemens niet op rechtsgevolg gericht en dus geen besluit.⁸

2.2 Algemene plaatselijke verordening

De gemeenteraad is op grond van art. 147 Gemeentewet bevoegd tot het vaststellen van gemeentelijke verordeningen. Dat het hierbij om een autonome bevoegdheid gaat, blijkt uit art. 149 Gemeentewet. De meest omvattende gemeentelijke verordening is de algemene plaatselijke verordening (APV).

2.2.1 VNG modelverordening

De Model-algemene plaatselijke verordening is een verordening die door de Vereniging Nederlandse Gemeenten is opgesteld en waarvan iedere gemeente gebruik kan maken bij het vaststellen van haar eigen verordening. Vrijwel alle Nederlandse gemeenten maken gebruik van deze modelverordening, al dan niet aangepast aan de plaatselijke situatie. Ook in de gemeente Son en Breugel is de modelverordening grotendeels overgenomen.

² Van Ballegooij 2008, p. 38.

³ Art. 1:1 lid 1 sub a Awb jo art. 6 Gemeentewet.

⁴ Art. 172 Gemeentewet.

⁵ Van Ballegooij 2008, p. 74.

⁶ Art. 1:3 Awb.

⁷ Hoge Raad 23 mei 2003, LJN AF4610 (ro. 3.4).

⁸ ABRvS 25 juli 2007, AB 2007/292 (ro. 2.5.1).

Artikel 2:25 Evenement

1. Het is verboden zonder of in afwijking van een vergunning van de burgemeester een evenement te organiseren.
2. Geen vergunning is vereist voor een klein evenement, indien:
 - a. het aantal aanwezigen niet meer bedraagt dan ... personen;
 - b. het evenement tussen en uur plaats vindt;
 - c. geen muziek ten gehore wordt gebracht voor 07.00 uur of na 23.00 uur;
 - d. het evenement niet plaatsvindt op de rijbaan, (brom)fietspad of parkeerplaats of anderszins een belemmering vormt voor het verkeer en de hulpdiensten;
 - e. slechts kleine objecten worden geplaatst met een oppervlakte van minder dan 10 m2 per object;
 - f. er een organisator is; en
 - g. de organisator ten minste ... werkdagen voorafgaand aan het evenement daarvan melding heeft gedaan aan de burgemeester.
3. De burgemeester kan binnen ... dagen na ontvangst van de melding besluiten een klein evenement te verbieden, indien er aanleiding is te vermoeden dat daardoor de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of het milieu in gevaar komt.
4. Het verbod in het eerste lid is niet van toepassing op een wedstrijd op of aan de weg, in situaties waarin voorzien wordt door artikel 10 juncto 148, van de Wegenverkeerswet 1994 .
5. Op de vergunning is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Het artikel over de evenementenvergunning uit de modelverordening is hierboven opgenomen. Voor (middel)grote evenementen is een vergunning nodig, voor kleine evenementen die voldoen aan de eisen uit art. 2:25 lid 2 is het niet noodzakelijk en proportioneel om een vergunning te eisen.

2.2.2 Algemene plaatselijke verordening Son en Breugel

In 2008 is de meldplicht voor kleine evenementen in de APV van Son en Breugel ingevoerd. Hiertoe is besloten op basis van de aanbevelingen die voortvloeiden uit het onderzoek naar de uitvoering van het evenementenbeleid uit 2006. Dit onderzoek is door het college ingesteld op basis van art. 213a Gemeentewet. Dit artikel verplicht het college om periodiek onderzoek te doen naar de doelmatigheid en doeltreffendheid van het gevoerde beleid. Er waren toentertijd diverse redenen om te kiezen voor een onderzoek naar het evenementenbeleid: er was onvoldoende inzicht in de mate waarin vergunningverlening en –handhaving aan de eisen voldoen, het aantal vergunningaanvragen groeide sterk en evenementen stonden als gevolg van recente calamiteiten meer in de belangstelling.

Uit het onderzoek kwamen verschillende aanbevelingen voort⁹:

- organisatoren van evenementen informeren over de veranderingen in het werkproces
- vereenvoudiging van de werkprocessen
- meldplicht invoeren voor kleine evenementen
- het aanvraagformulier verduidelijken
- werken met een jaarplanning

⁹ B&W Adviesnota Evenementenbeleid Son en Breugel, 3 juli 2009

Het betreffende artikel uit de APV van Son en Breugel is hieronder ingevoegd. De vergunningplicht gold dus niet voor eendaagse evenementen die voldoen aan de eisen onder art. 2.2.2 lid 2 sub a ¹/_m j APV Son en Breugel 2008.

Algemene plaatselijke verordening Son en Breugel 2008 (vastgesteld op 19 december 2007)

Artikel 2.2.2 Evenement

1. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een evenement te organiseren.
2. Het verbod van het eerste lid geldt niet voor eendaagse evenementen, indien:
 - a. Het evenement een barbecue of straatfeest dan wel een culturele activiteit in de open lucht betreft;
 - b. Het aantal bezoekers niet meer bedraagt dan 50 personen;
 - c. Het evenement tussen 12:00 uur en 0:00 uur plaatsvindt. In het geval dat de opvolgende dag een zondag of erkende feestdag is op grond van artikel 3 van de Algemene termijnenwet, dan mag het evenement tot 01:00 uur plaatsvinden;
 - d. Niet langer dan tot 23.00 uur live-muziek ten gehore wordt gebracht;
 - e. Het evenement niet meer dan 2 straten omvat en de straat wordt afgezet door middel van daartoe geëigende borden en hekken;
 - f. Het evenement niet plaatsvindt op de rijbaan (voorzover het de op het meldingsformulier genoemde wegen betreft), fiets-, bromfiets- of parkeergelegenheid of anderszins een belemmering vormt voor het verkeer en de hulpdiensten;
 - g. Een eventueel te plaatsen tent een oppervlakte heeft die niet groter is dan 5 meter x 5 meter en er te allen tijde minimaal 3,5 meter weg wordt vrijgehouden ten behoeve van de hulpdiensten;
 - h. Er een organisator is;
 - i. De organisator de burgemeester tenminste 20 werkdagen voorafgaand aan het evenement in kennis stelt met een door de burgemeester vastgesteld meldingsformulier;
 - j. Binnen 10 werkdagen na ontvangst van het meldingsformulier door de burgemeester geen tegenbericht is verzonden kan het evenement zoals gemeld plaatsvinden.

In 2009 is besloten de eisen uit art. 2.2.2 lid 2 APV Son en Breugel 2008 op te nemen in het evenementenbeleid. In de modelverordening (zie paragraaf 2.2.1) zijn deze eisen opgenomen in de APV, in de gemeente Son en Breugel is er voor gekozen om deze eisen op te nemen in het beleid. Er is een nieuw lid 4 toegevoegd waarin staat dat het college bevoegd is nadere regels te stellen met betrekking tot de evenementenvergunning en –melding. Sinds deze wijziging is het ook mogelijk om evenementen met een laag risicoprofiel ook af te doen met een melding.

De APV Son en Breugel 2009 is vastgesteld op 26 maart 2009 en sindsdien ziet het betreffende artikel er als volgt uit:

Algemene plaatselijke verordening Son en Breugel 2009 (vastgesteld op 26 maart 2009)

Artikel 2.26 Evenement

1. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een evenement te organiseren.
2. Het verbod van het eerste lid geldt niet voor eendaagse evenementen, indien het evenement een barbecue of straatfeest dan wel een culturele activiteit in de open lucht betreft.
3. Het verbod van het eerste lid geldt voorts niet voor een feest, muziekvoorstelling of wedstrijd op of aan de weg, voorzover in het onderwerp wordt voorzien door artikel 10 juncto 148, van de Wegenverkeerswet 1994.
4. Het college is bevoegd nadere regels vast te stellen met betrekking tot het bepaalde in de leden 1 en 2 van dit artikel.

De nu geldende algemene plaatselijke verordening van de gemeente Son en Breugel is vastgesteld in de openbare vergadering van 30 september 2010 en is in werking getreden op 1 november 2010 (APV 2010). Artikel 2.26 is hierbij ongewijzigd gebleven.

Afdeling 7 van de APV 2010 gaat over evenementen. Art. 2.25 APV 2010 bevat de begripsomschrijving en art. 2.26 APV 2010 bevat in lid 1 de bepaling waarin het verboden wordt om evenementen te organiseren zonder vergunning van de burgemeester. Art. 1.8 APV 2010 noemt de weigeringsgronden op grond waarvan een vergunning kan worden geweigerd. De weigeringsgronden zijn: het belang van de openbare orde, de veiligheid, de volksgezondheid en/of de bescherming van het (leef)milieu.

De APV 2010 bevat verder nog een aantal bepalingen over de formaliteiten rond de aanvraag van een (evenementen)vergunning. Indien een aanvraag voor een vergunning minder dan 3 weken vóór het tijdstip dat het evenement gaat plaatsvinden, binnen is, dan kan het bestuursorgaan besluiten de aanvraag niet te behandelen (in sommige gevallen kan deze termijn worden verlengd tot 8 weken). Art. 1.2 APV 2010 stelt dat het bevoegde bestuursorgaan binnen 8 weken over een aanvraag van een vergunning beslist. Deze beslissing kan met ten hoogste 8 weken worden verdaagd (lid 2). Volgens art. 1.4 APV 2010 kunnen er aan een vergunning voorschriften of beperkingen worden verbonden.

2.2.3 Het begrip evenement

Er is gekozen voor een negatieve en dus ruime formulering: elke voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak voldoet aan de begripsomschrijving, tenzij er sprake is van een van de genoemde uitzonderingen. Het betreffende artikel uit de APV 2010 is hieronder te vinden.

Algemene plaatselijke verordening Son en Breugel 2010 (vastgesteld op 30 september 2010)

Artikel 2.25 Begripsomschrijving

1. In deze afdeling wordt onder evenement verstaan: elke voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak, met uitzondering van:
 - a. bioscoopvoorstellingen;
 - b. markten als bedoeld in artikel 160, eerste lid, onder h, van de Gemeentewet en artikel 5.18 van deze verordening;
 - c. kansspelen als bedoeld in de Wet op de kansspelen;
 - d. het in een inrichting in de zin van de Drank- en Horecawet gelegenheid geven tot dansen;
 - e. betogingen, samenkomsten en vergaderingen als bedoeld in de Wet openbare manifestaties;
 - f. activiteiten als bedoeld in artikel 2.2, 2.7, 2.8 en 2.41 van deze verordening.
2. Onder evenement wordt mede verstaan:
 - a. een herdenkingsplechtigheid;
 - b. een braderie;
 - c. een optocht, niet zijnde een betoging als bedoeld in artikel 2.3. op de weg;
 - d. een (muziek) feest of wedstrijd op of aan de weg.

Het artikel noemt in lid 1, in sub a^f, 6 uitzonderingen op het begrip evenement:

- a. In de eerste plaats is dit het geval bij bioscoopvoorstellingen, de locatie wordt immers gebruikt waarvoor deze bedoeld is.
- b. Markten als bedoeld in art. 160 lid 1 sub h Gemeentewet worden gereguleerd in de Marktverordening Son en Breugel 2005 (vastgesteld op 28 april 2005).
- c. De Wet op de kansspelen kent een eigen toezichtregime.
- d. Het in een inrichting in de zin van de Drank- en Horecawet gelegenheid bieden tot dansen kan in het algemeen niet als evenement worden gezien, een incidentele activiteit als een optreden of een show kan eventueel wél als evenement worden aangemerkt.
- e. Betogingen, samenkomsten en vergaderingen worden geregeld in de Wet openbare manifestaties.
- f. Ten slotte worden in sub f de activiteiten genoemd in artikelen 2.2, 2.7, 2.8 en 2.41 van de verordening uitgesloten. Deze artikelen zijn vervallen; onder de APV 2009 ging het om optochten, feesten, muziek en wedstrijden, straatartiesten en speelgelegenheden. Dit is toentertijd gedaan om dubbele regelgeving te voorkomen, maar dit heeft nu geen waarde meer.

In lid 2 zijn een aantal gevallen opgenomen waarin óók sprake is van een evenement:

- a. Een herdenkingsplechtigheid is geen verrichting van vermaak, maar is doorgaans wel voor het publiek toegankelijk en wordt daarom ook als evenement aangemerkt.
- b. Een braderie kan niet als gewone markt in de zin van de Marktverordening Son en Breugel 2005 worden aangemerkt, omdat deze van korte duur is en niet regelmatig terugkeert. Een braderie is echter wel een voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak en wordt daarom als evenement aangemerkt.
- c. Optochten, zoals met carnaval en sinterklaas, die niet kunnen worden opgevat als een middel tot het uiten van een mening, gedachten of gevoelens, vallen niet onder de bescherming van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), de Grondwet en de Wet openbare manifestaties.
- d. Een besloten feest valt niet onder het begrip evenement omdat het geen voor het publiek toegankelijke verrichting van vermaak is. Wanneer het feest besloten is, maar er publiekelijk kaarten worden verkocht, is er wel sprake van een evenement.

2.3 Evenementenbeleid

Het evenementenbeleid bestaat uit het vergunningstelsel en de beleidsregel: de nota evenementenbeleid gemeente Son en Breugel 2009 is een beleidsregel zoals uitgelegd in art. 4:81 Awb. Het evenementenbeleid vormt de nadere regels zoals genoemd in art. 2.26 lid 4 van de algemene plaatselijke verordening van de gemeente Son en Breugel uit 2010 (APV 2010). De regels kunnen worden gedefinieerd als bij besluit vastgestelde algemene regels omtrent de afweging van belangen bij het gebruik van de bevoegdheid van een bestuursorgaan.¹⁰

Het evenementenbeleid geeft de randvoorwaarden aan waarbinnen het organiseren van evenementen is toegestaan. Het vormt daarmee een handvat voor de weging van de diverse maatschappelijke en individuele belangen die spelen rond evenementen in de gemeente.¹¹ In het evenementenbeleid staan bijvoorbeeld voorschriften over locaties, eindtijden, verkoop van alcoholhoudende drank, parkeren, verkeersmaatregelen, promotie, opruimen van afval en het gaat daarnaast specifiek in op geluidshinder.

2.4 Vergunning of melding?

Volgens art. 2.26 lid 1 APV 2010 is het verboden een evenement te organiseren zonder vergunning van de burgemeester. De burgemeester is volgens art. 172 Gemeentewet belast met de handhaving van de openbare orde. Dit verbod geldt volgens lid 2 van dat artikel echter niet voor eendaagse evenementen, indien het een barbecue of straatfeest dan wel een culturele activiteit in de open lucht betreft. Het college is bevoegd hierover nadere regels vast te stellen. Het evenementenbeleid vormt deze nadere regels. Deze bevoegdheid komt tegemoet aan de diversiteit van evenementen.¹²

2.4.1 Dienstenrichtlijn

De Dienstenrichtlijn¹³ streeft ernaar het voor dienstverrichters gemakkelijker te maken om zich in (andere) lidstaten te vestigen en het vrije verkeer tussen de lidstaten te vergemakkelijken. De richtlijn verplicht lidstaten om vergunningstelsels te toetsen aan principes van non-discriminatie, proportionaliteit en noodzakelijkheid. Het is hierom dat voor kleine evenementen geen vergunningplicht geldt. Een vergunning met voorschriften is voor kleine evenementen niet noodzakelijk omdat er kan worden volstaan met algemene regels. Het is wel nodig dat de autoriteiten op de hoogte zijn van het evenement en daarom is een

¹⁰ Art. 1:3 lid 4 Awb.

¹¹ Evenementenbeleid 2009 Gemeente Son en Breugel, p. 3.

¹² Evenementenbeleid 2009 Gemeente Son en Breugel, p. 4.

¹³ Richtlijn 2006/123/EG (PbEG 2006, L 376/36)

melding noodzakelijk. Een melding en minimale algemene regels vergemakkelijken het de dienstverrichter om een klein evenement te organiseren.

Bij straatfeesten en –barbecues zijn o.a. bezoekersaantallen en de aanwezigheid van een tent gebruikt als maatstaven om de risico's te meten. Echter voor veel evenementen zijn deze risicocriteria onvoldoende om een goede weging te maken en is dus een specifieke risico-inschatting noodzakelijk. Voor besloten feesten op eigen terrein (dus geen openbaar gebied) is geen evenementenvergunning vereist. Bij gebruik van een grote tent kan eventueel wel een gebruiksvergunning nodig zijn. Voor evenementen in een inrichting die in gebruik is overeenkomstig de gebruiksvergunning, is geen evenementenvergunning vereist.

Alle nieuwe evenementen zijn in ieder geval het eerste jaar dat het evenement wordt georganiseerd, vergunningplichtig.¹⁴ De risico-inschatting in combinatie met de evaluatie bepaalt of een evenementenvergunning nodig is voor de volgende keer dat het evenement wordt georganiseerd. Voor een aantal terugkerende evenementen is middels zo'n risico-inschatting bepaald dat het evenement een laag risicoprofiel heeft en dat dus kan worden volstaan met een melding.

De risico-inschatting bestaat uit het invullen van een risicomatrix¹⁵ door verschillende disciplines. Onder andere de juridisch medewerker, brandweer, politie, milieudienst, medewerkers van de gemeentewerf en de verkeersdeskundige kunnen om hun inbreng worden gevraagd. De risicomatrix is ingedeeld in 5 risicogebieden: doelgroep/inhoud, capaciteit/organisatie, invloedssferen en logistiek en kwaliteiten. Per risicogroep zijn een aantal criteria genoemd, zoals 'bekendheid', 'ongewenste politieke impact' en 'bereikbaarheid hulpdiensten'. Per criterium moet worden ingevuld of het risico gering, gemiddeld of hoog is. De risicomatrix biedt hiervoor geen handvaten en geeft geen uitleg. Het is dus aan de invuller van het document om op basis van de ingevulde risico's te bepalen of het evenement een laag risicoprofiel heeft of niet.

Op basis van deze informatie kan de volgende indeling in evenementen gemaakt worden:

1. Eendaags straatfeest en/of –barbecue
2. Evenementen met laag risicoprofiel
3. Nieuwe evenementen
4. Resterende evenementen

Evenementen uit de categorie 1 en 2 kunnen worden afgedaan met een melding. Alle resterende evenementen kunnen niet worden afgedaan met een melding en zijn dus vergunningplichtig.

2.5 Procedure melding

Op basis van de eisen die worden gesteld in art. 2.26 APV 2010, het evenementenbeleid en op de website¹⁶, kan worden volstaan met een melding indien het evenement voldoet aan de volgende eisen:

Straatfeest en/of -barbecue

1. Het betreft een barbecue of straatfeest;
2. Het aantal bezoekers bedraagt niet meer dan 50 personen wanneer er een tent wordt gebruikt en niet meer dan 100 personen wanneer er geen tent wordt gebruikt;
3. Het evenement vindt plaats tussen 12:00uur en 0:00uur (wanneer de dag volgend op het evenement een zaterdag, zondag of feestdag is, tot 01:00uur);

¹⁴ Evenementenbeleid 2009 Gemeente Son en Breugel, p.6.

¹⁵ Huidige risicomatrix, zie bijlage 2.

¹⁶ <www.sonenbreugel.nl>

4. Maximale toegestane geluidsbelasting is 70 dB(A);
5. Eindtijd muziek is 30 minuten voor de eindtijd van het evenement;
6. Het evenement vormt geenszins een belemmering voor het verkeer of hulpdiensten;
7. Een eventueel te plaatsen tent is maximaal 25m² en er wordt 3,5m weg vrijgehouden voor de hulpdiensten;
8. Er is een organisator;
9. De organisator meldt het evenement tenminste 20 werkdagen voorafgaand aan het evenement.

Indien niet aan de eisen wordt voldaan, stuurt het digitale meldformulier de organisator direct door naar een vergunningaanvraag. De website toonde tot op heden de eisen uit art. 2.2.2 lid 2 APV Son en Breugel 2008, die inmiddels vervallen zijn. Niet al deze eisen zijn terug te vinden in het huidige evenementenbeleid en zijn daarom reeds gedurende het onderzoek verwijderd van de website. Ook de digitale vragenlijst en de bevestigingsemail zijn gedurende het onderzoek aangepast om meer duidelijkheid te scheppen voor de burger.

Het evenementenbeleid stelt dat nieuwe evenementen het eerste jaar vergunningplichtig zijn en maakt hierin geen uitzondering voor een straatfeest of –barbecue. In de praktijk worden straatfeesten en –barbecues die aan bovengenoemde eisen voldoen met een melding afgedaan. Wanneer er aan bovengenoemde eisen wordt voldaan en de risico's aldus beperkt zijn, is hier niets op aan te merken. Echter het evenementenbeleid dient hier wel een grondslag voor te bieden zodat dit juridisch correct kan plaatsvinden.

Evenementen met laag risicoprofiel

Deze categorie evenementen kunnen we plaatsen onder 'culturele activiteit in de open lucht' uit art. 2.26 lid 2 APV. Het evenementenbeleid noemt daarbij dat voor een aantal terugkerende evenementen middels een specifieke risico-inschatting is bepaald dat het evenement een laag risicoprofiel heeft en dat daardoor kan worden volstaan met een melding, indien de aard, omvang en opzet van het evenement (nagenoeg) ongewijzigd is ten opzichte van vorige jaren.¹⁷

Een melding dient minimaal 20 werkdagen voorafgaand aan het evenement te zijn ingediend. Een melding kan digitaal of op papier worden ingediend. Als de melding digitaal wordt gedaan, volgt direct een ontvangstbevestiging indien voldaan wordt aan de criteria voor een melding. Wanneer de melding op papier wordt gedaan en er binnen 10 werkdagen geen reactie volgt, dan mag het evenement worden georganiseerd. In alle andere gevallen wordt de melding doorgeleid naar een vergunningaanvraag.

2.6 Procedure vergunning

Op grond van het evenementenbeleid dient een aanvraag voor een vergunningplichtig evenement minimaal 13 weken voorafgaand aan het evenement bij de gemeente te zijn ingediend. Deze termijn strookt niet met de algemene Awb-termijnen, die tezamen 14 weken maken. Voor bekende en terugkerende evenementen neemt de gemeente minimaal 5 maanden vooraf contact op met de organisatoren.¹⁸ Indien de aanvraag minder dan 3 weken voor het tijdstip dat de vergunning nodig is, binnen is, dan kan besloten worden de aanvraag niet te behandelen. Deze termijn kan voor bepaalde vergunningen tot maximaal 8 weken worden verlengd.¹⁹

¹⁷ Evenementenbeleid 2009 Son en Breugel, p. 6.

¹⁸ Evenementenbeleid 2009 Son en Breugel, p. 6.

¹⁹ Art. 1.3 APV 2010.

Het bevoegde bestuursorgaan dient binnen 8 weken na ontvangst te beslissen over de aanvraag²⁰, want art. 4:13 Awb stelt dat de redelijke termijn in ieder geval is verstreken wanneer binnen 8 weken geen besluit is genomen. Het bestuursorgaan kan de beslissing met maximaal 8 weken verdagen.²¹ Het bestuursorgaan dient de aanvrager in dat geval mede te delen dat hij zich niet aan de bepaalde termijn kan houden en dient daarbij een redelijke termijn te noemen waarbinnen hij wel een beslissing zal nemen.²²

De termijn voor het indienen van een bezwaarschrift is 6 weken.²³ Het bestuursorgaan dient belanghebbenden in de gelegenheid te stellen te worden gehoord.²⁴ De gemeente Son en Breugel heeft een adviescommissie als bedoeld in art. 7:13 Awb ingesteld ten behoeve van het beslissen op bezwaar. Het horen geschiedt door deze commissie.²⁵ Het bestuursorgaan beslist binnen 12 weken, gerekend vanaf de dag na die waarop de bezwaartermijn is verstreken.²⁶

Het starten van de voorbereiding van een evenement terwijl bezwaar of beroep nog mogelijk is, is voor risico van de organisator. Na indiening van de vergunningaanvraag is de organisator er zelf verantwoordelijk voor om contact op te nemen met de gemeente wanneer er wijzigingen in de situatie zijn die mogelijk tot een andere beslissing kunnen leiden.²⁷

²⁰ Art. 1.2 lid 1 APV 2010.

²¹ Art. 1.2 lid 2 APV 2010.

²² Art. 4:14 lid 1 en 3 Awb.

²³ Art. 6:7 Awb.

²⁴ Art. 7:2 Awb e.v.

²⁵ Art. 7:13 lid 3 Awb.

²⁶ Art. 7:10 lid 1 Awb.

²⁷ Evenementenbeleid 2009 Gemeente Son en Breugel, p. 6.

3. Beleidsdoeleinden en de landelijke tendens

In dit hoofdstuk worden de beleidsdoeleinden van het evenementenbeleid besproken. Eveneens zal de landelijke tendens wat betreft evenementen worden uitgelegd; er wordt onder andere ingegaan op evenementenveiligheid en city branding.

Evenementen dienen diverse doeleinden: ze zorgen voor economisch voordeel, vormen een aantrekkingskracht voor bezoekers en versterken het centrum. Evenementen leveren echter ook veiligheidsrisico's op en door recente (nationale en internationale) ongevallen is het nodig gebleken meer aandacht te vestigen op dit onderwerp.

3.1 Beleidsdoeleinden

De nota evenementenbeleid 2009 gemeente Son en Breugel noemt een aantal uitgangspunten. Het stelt dat evenementen bijdragen aan een bruisend dorpsleven, ondernemerschap moet de ruimte worden gegeven en gelijktijdig moet de overlast zoveel mogelijk beperkt blijven. De onderwerpen zullen hieronder afzonderlijk worden besproken.

3.1.1 Bruisend dorpsleven

Voor de leefbaarheid van een gemeente zijn lokale activiteiten heel belangrijk.²⁸ Evenementen dragen bij aan de samenhang en dynamiek in de gemeente en zorgen ervoor dat inwoners tevreden zijn over hun gemeente. Evenementen maken het dorp bruisender en dus niet alleen als toeristische plek aantrekkelijker, maar ook als plek om te wonen en te werken. Daarnaast bieden evenementen veel kansen voor het positioneren van de gemeente: het laat zien waar een gemeente voor kiest en levert een bijdrage aan het verbeteren van het imago.

*Rapportage 'Van beeldvorming naar oordeelsvorming, Centrumvisie Son'*²⁹

Son en Breugel heeft vooral een dorpskarakter: het aanbod van voorzieningen in het centrum past ook in dit dorps karakter. Binnen de gemeente vervult het centrum van Son ook de rol van centrumfunctie voor Breugel. Het centrum heeft geen duidelijke begrenzing en ook geen duidelijk onderscheidend karakter.

De visie naar aanleiding van dit rapport is: 'Het realiseren van een aantrekkelijk centrum, dat uitnodigt tot ontmoeten en verblijven en bijdraagt aan de identiteit van de gemeenschap'. Hierin zijn 3 onderwerpen van belang: een compact centrum is aantrekkelijk door de levendigheid, meer diversiteit in functies van het centrum trekt een bredere doelgroep en een verblijfsvriendelijk, groener centrum kan het centrum een onderscheidende identiteit geven.

De gemeente Son en Breugel houdt rekening met haar beleidsdoeleinden bij het beslissen over vergunningverlening voor een evenement. Een aanvraag voor een houseparty zal meer dan waarschijnlijk worden afgewezen omdat dat grote veiligheidsrisico's oplevert en het te verwachten publiek niet past binnen de doeleinden van het evenementenbeleid van de gemeente.

3.1.2 Ruimte bieden voor ondernemerschap

Ondernemers in en buiten de gemeente willen winst genereren en evenementen organiseren is daarvoor een van de vele manieren. Inwoners in de gemeente willen straatfeesten en –barbecues organiseren en omdat evenementen de samenhang verbeteren, moet dat niet worden tegengehouden en mogelijk zelfs worden gestimuleerd. De gemeente Son en

²⁸ Evenementenbeleid 2009 Gemeente Son en Breugel, p. 3.

²⁹ Rapportage van beeldvorming naar oordeelsvorming centrumvisie Son <www.sonenbreugel.nl/index.php?simaction=content&mediumid=31&pagid=2165&stukid=40649>

Breugel is hierin niet puur faciliterend, maar erkent dat er een gemeenschapsbelang is dat het mogelijk moet zijn om evenementen te organiseren en bij te wonen en maakt dit aldus mogelijk. Het organiseren van een evenement is immers een recht dat iedere burger heeft. Het is vanwege dit doeleinde – het ruimte bieden aan ondernemerschap – dat de gemeente Son en Breugel in tegenstelling tot veel andere gemeenten geen leges heft op de evenementenvergunning en een faciliterende werkwijze in vergunningverlening hanteert.

Evenementen leveren ook economisch voordeel op voor de gemeente: bezoekers maken gebruik van de voorzieningen in de gemeente en bestedingen van bezoekers leiden tot aanvullende werkgelegenheid. De economische crisis lijkt geen invloed te hebben op de evenementenbranche: ondanks afgelastingen door tegenvallende inkomsten komen er steeds nieuwe evenementen bij en worden er slimme oplossingen bedacht om ondanks de crisis toch evenementen te blijven organiseren.

3.1.3 Beperkte overlast

Evenementen leveren nagenoeg altijd enige vorm van overlast, met name voor omwonenden van evenemententerreinen. Het evenementenbeleid wil de negatieve kanten van evenementen zoveel mogelijk beperken. Dit wordt op verschillende manieren gedaan.

Aan de hand van het aanvraagformulier wordt door diverse ingeschakelde disciplines bepaald of de gewenste locatie geschikt is. Om overlast van vertrekkende bezoekers zoveel mogelijk te beperken moet de muziek steeds 30 minuten voor de eindtijd van het evenement stoppen, zodat bezoekers geleidelijk kunnen vertrekken. De organisator dient voldoende parkeergelegenheid te creëren en dient dit in goede banen te leiden. Indien nodig, moeten verkeersmaatregelen worden genomen en moeten verkeersregelaars worden ingeschakeld. De organisator is verantwoordelijk voor het opleveren van de locatie in de oorspronkelijke staat en dient omwonenden minimaal 1 week voorafgaand aan het evenement op de hoogte te stellen van het evenement.

3.2 Evenementenveiligheid

Evenementen leveren een positieve bijdrage aan de samenhang en dynamiek binnen een gemeente. Maar evenementen brengen ook veiligheidsrisico's met zich mee. Recente gebeurtenissen als Koninginnedag in Apeldoorn, de strandrellen in Hoek van Holland, de Love Parade in Duisburg en Dodenherdenking op de Dam staan daarom steeds meer in de belangstelling en worden veelvuldig onderzocht. Onderzoek naar de gang van zaken bij deze evenementen vergroot de kennis over evenementenveiligheid. Gebleken is dat het belang van een goede voorbereiding, tijdige interventies en strikte hantering van voorwaarden niet moet worden onderschat.³⁰

3.2.1 Onderzoek Inspectie OOV en Inspectie Gezondheidszorg

In 2008 hebben de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid (Inspectie OOV) en de Inspectie Gezondheidszorg geconcludeerd dat gemeenten hun verantwoordelijkheid voor de veiligheid bij publieksevenementen via vergunningverlening onvoldoende waarmaakten. In 2010 toetsten³¹ de Inspectie OOV en de Inspectie Gezondheidszorg wederom de kwaliteit van de vergunningverlening en richt zich daarbij met name op de advisering door politie, brandweer en GHOR³². Hierin is ook de vergunningverlening bij publieksevenementen in de gemeente Son en Breugel onderzocht.

³⁰ <www.hetccv-trends.nl/veiligheidsontwikkelingen/evenementenveiligheid#trends>

³¹ Rapportage naar aanleiding van het thematische onderzoek naar de kwaliteit van het proces van vergunningverlening voor publieksevenementen, zie bijlage 3.

³² De GHOR adviseert over preventie van geneeskundige risico's bij evenementen (bijvoorbeeld de inzet van hulpverleners, voorzieningen, verstrekking van alcohol) en zij coördineert de inzet van

De inspecties concludeerden dat de gemeente Son en Breugel op diverse vlakken hoge risico's loopt. Het valt naar de mening van de onderzoeker echter te betwijfelen of deze risico's ook leiden tot daadwerkelijke risico's bij evenementen. Zo is er geen beleid over het vragen en krijgen van advies van de hulpverleningsdiensten en is de definitie van 'publieksevenement' niet gezamenlijk met hulpverleningsdiensten afgestemd. Maar evenementen waarvoor een vergunning verleend dient te worden, worden altijd in het politieoverleg besproken.

Er is een evenementenkalender en dat is een pluspunt. Over de verantwoordelijkheid met betrekking tot het invullen en controleren van deze kalender is niets vastgelegd. Uit de kalender blijkt ook niet bij welke evenementen advies aan de hulpverleningsdiensten moet worden gevraagd, echter omdat bij elk evenement dat vergund moet worden, advies wordt gevraagd, acht de onderzoeker het risico hiervan klein.

Uit het onderzoeksrapport blijkt dat de eindverantwoordelijkheid voor de vergunningverlening is vastgelegd en de gemeente beschikt over voldoende capaciteit en opleiding om de vergunningverlening bij publieksevenementen correct uit te voeren. De gemeente houdt toezicht op naleving van de voorwaarden in de vergunning en treedt meestal handhavend op als blijkt dat niet aan deze voorwaarden wordt voldaan. Bovengenoemde onderwerpen zijn punten die een laag dan wel geen risico opleveren.

Aanbeveling was o.a. het opstellen van beleid over wanneer advies aan de hulpverleningsdiensten moet worden gevraagd en het werken middels een kwaliteitssysteem. Volgens de rapportage houdt dit in dat er werkafspraken en –protocollen aan het beleid zijn verbonden. Binnen de vergunningverlening voor evenementen is er een werkproces vastgelegd, echter dit is sterk verouderd en biedt ook geen indicaties voor wanneer advies aan hulpverleningsdiensten moet worden gevraagd.

3.2.2 Handreiking evenementenveiligheid POC en Veiligheidsberaad

Diverse organisaties hebben gewerkt aan handreikingen over evenementen. Op initiatief van het Portefeuillehouderoverleg Crisisbeheersing (POC)³³ heeft het Veiligheidsberaad³⁴ in 2010 opdracht gegeven tot het ontwikkelen van een landelijke handreiking betreffende evenementenveiligheid. Doel van de handreiking is het adviseren van gemeenten over hun behandelaaanpak en het adviseren van het bevoegd gezag over risicovolle situaties bij evenementen.

De handreiking³⁵ bestaat uit 5 delen die ook los van elkaar kunnen worden gebruikt. Deel I en II zijn tot stand gekomen onder verantwoordelijkheid van het Veiligheidsberaad en beschrijven het procesmodel van evenementenveiligheid. Deel III is tot stand gekomen onder verantwoordelijkheid van het ministerie van Veiligheid en Justitie en beschrijft de gemeentelijke processen en is daardoor voor dit onderzoek het meest van belang. Gelijktijdig met het ontwikkelen van deze handreiking is door het ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie en het ministerie van Binnenlandse Zaken een landelijke Voorziening evenementenvergunningen ontwikkeld. Die voorziening wordt 'Evenement assistent'³⁶ genoemd en helpt gemeenten in het proces van vergunningverlening. De resultaten van dit project zijn opgenomen in deel IV. Een ander deelproject betrof het in opdracht van het POC

geneeskundige diensten op een evenement.

³³ Het POC is een overleg waarin hulpdiensten, coördinerend gemeentesecretarissen en het Veiligheidsberaad zijn vertegenwoordigd.

³⁴ De voorzitters van de Nederlandse veiligheidsregio's vormen samen het Veiligheidsberaad.

³⁵ <www.infopuntveiligheid.nl/Publicatie/DossierItem/69/2506/handreiking-evenementenveiligheid-2011.html>

³⁶ <www.sggv.nl/casussen/sggv-in-evenementen/omschrijving>

ontwikkelen van een hulpmiddel voor het inventariseren van risico's en het daarop afstemmen van capaciteiten. De resultaten van dit project zijn opgenomen in deel V.

Deel III³⁷ beschrijft allereerst de juridische grondslagen van de taak van de gemeente bij evenementen en gaat daarna in op de APV en het evenementenbeleid. De handreiking noemt een aantal onderdelen op het gebied van veiligheid die het evenementenbeleid zou moeten bevatten:

Handreiking Evenementenveiligheid 2011, deel III, Gemeenten: de regie in handen (p. 7)

Inhoudselementen integraal evenementenbeleid op het gebied van veiligheid

1. Bestuurlijke uitgangspunten in het risicobeleid voor evenementen
2. Verantwoordelijkheden op het gebied van veiligheid en gezondheid
3. Organisatie samenwerking - lokaal en regionaal
4. Gebruik evenementenkalender
5. Inhoudelijke eisen en kwaliteitscriteria voor evenementen en hun organisatoren
6. Evenementenlocaties: de aard, het aantal en omvang van de evenementen
7. Beoordeling en classificatie van evenementen in risicoklassen
8. Procesbeschrijving vergunningverlening met verschillen per risicoklasse
9. Uitvoering en handhaving van beleid
10. Evaluatie en herziening van beleid

De handreiking deelt evenementen op in 4 categorieën: meldingsplichtige evenementen, reguliere evenementen, aandachtsevenementen en risicovolle evenementen. Evenementen die niet met een melding kunnen worden afgedaan, worden geclassificeerd middels een risicoscan. Op basis daarvan wordt gekozen voor de reguliere of de risicoaanpak. De gemeente bepaalt de voorwaarden waaronder een evenement onder de reguliere dan wel risicoaanpak valt. Waar bij de reguliere aanpak enkel advies wordt gevraagd wanneer dat nodig is, er sprake is van beperkte afstemming en er een veiligheidsplan dient te worden opgesteld, kent de risicoaanpak een breder behandeltraject. Binnen de risicoaanpak wordt een integraal veiligheidsadvies gevraagd, is er sprake van multidisciplinaire voorbereiding (projectmatig) en wordt een integraal operationeel plan vereist.

3.2.3 Regionale handreiking evenementenveiligheid Veiligheidsregio Brabant-Zuidoost
Ook de Veiligheidsregio Brabant-Zuidoost heeft een handreiking evenementenveiligheid³⁸ opgesteld, zij het nog in concept. De handreiking dient te zorgen voor meer inzicht en overzicht van evenementen en een meer professionele en uniforme aanpak.

De handreiking verdeelt evenementen in 3 categorieën: laag risico, gemiddeld risico en hoog risico. Door middel van een risico-inventarisatie wordt het evenement ingedeeld in één van deze categorieën. Deze categorie bepaalt de behandelaanpak. Categorie A evenementen (laag risico) kunnen worden afgedaan met een melding. Voor categorie B evenementen (gemiddeld risico) wordt advies gevraagd aan lokale politie, brandweer en GHOR over de te nemen maatregelen. Bij categorie C evenementen (hoog risico) wordt advies gevraagd aan de hiervoor in de veiligheidsregio geformeerde regionale adviesgroep en wordt de organisator gevraagd een veiligheidsplan te overleggen.

De risico-inventarisatie gaat in op 3 profielen: activiteit (wat voor soort activiteit?), publiek (wat is het aantal en type bezoekers?) en ruimte (waar vindt het evenement plaats en hoelang?). Informatie uit de aanvraag, plannen van de organisator, ervaringsgegevens en informatie van hulpverleningsdiensten vormen de input voor het invullen van de risicoscan.

³⁷ Handreiking Evenementenveiligheid 2011, deel III, Gemeenten: de regie in handen.

³⁸ Regionale handreiking evenementenveiligheid Veiligheidsregio Brabant-Zuidoost, zie bijlage 4.

Het risico wordt uiteindelijk uitgedrukt in risicopunten, die bij elkaar opgeteld tot een indeling in één van de risicoklassen leiden.

De wijze van advisering en de te nemen maatregelen zijn afhankelijk van de risicoklasse. Zie hiervoor het onderstaande schema:

Regionale handreiking evenementenveiligheid Veiligheidsregio Brabant-Zuidoost (p.25)

Onderdeel	Klasse A	Klasse B	Klasse C
Preventie	Conform infobrochure	Conform infobrochure	Conform infobrochure
Preparatie	Niet vereist	Standaardpakket: 1) Bereikbaarheidskaart voor betrokken diensten en de organisator 2) Informeren meldkamer 3) Bereikbaarheid organisator	Standaardpakket én multidisciplinair veiligheidsplan op basis van scenario's
Repressie	Standaard maatregelen (basiszorg wordt niet beïnvloed)	Standaardmaatregelen (basiszorg kan worden beïnvloed)	Voorbereiden grootschalig optreden op basis van scenario's uit het veiligheidsplan (basiszorg wordt beïnvloed)
Advies	Door gemeentelijke diensten	Lokaal multidisciplinair afstemmen	Regionaal multidisciplinair afstemmen
Betrokken diensten	Gemeente	Gemeente, lokale politie, lokale brandweer, GHOR	Gemeente, regionale multidisciplinaire adviesgroep, lokale multidisciplinaire adviesgroep

Wat betreft de preventie zal de Veiligheidsregio Brabant-Zuidoost een infobrochure op gaan stellen. De beoordeling door de regionale adviesgroep vindt plaats aan de hand van regionaal vastgestelde voorwaarden en criteria. Om de risico's te schatten voert de regionale adviesgroep een specifieke risicoanalyse uit en op basis daarvan zal een advies worden gegeven over de te treffen maatregelen. De regionale evenementenkalender DigiMAK zal opnieuw worden vormgegeven zodat alle uitgangspunten van de regionale handreiking daarin optimaal worden benut.

3.2.4 Doorberekening politiekosten evenementen

Politievakbonden hebben uitgesproken dat het toenemende aantal evenementen een te hoge druk legt op de capaciteit van de politie. Het kabinet heeft in antwoord daarop een wetsvoorstel³⁹ opgesteld met als doel meer verantwoordelijkheid bij de organisator neer te leggen. Nemen organisatoren die verantwoordelijkheid niet, dan moeten zij zelf de politiekosten voor het evenement betalen. Het gaat hier om taken waarbij nu vaak een beroep wordt gedaan op de politie, maar die ook door beveiligers of verkeersregelaars kunnen worden uitgevoerd: eventuele kosten voor opsporing van strafbare feiten, hulpverlening door politie of het afvoeren van arrestanten blijven dus buiten beschouwing. Het wetsvoorstel is niet van toepassing op jaarlijks terugkerende evenementen zoals

³⁹ <www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/persberichten/2011/06/29/doorberekening-politiekosten-bij-evenementen.html>

Koninginnedag en de intocht van Sinterklaas en is niet van toepassing op wedstrijden van sportorganisaties die zijn erkend door het NOC-NSF.

Een beveiligingsbureau inhuren betekent een extra kostenpost voor een organisator van een evenement. Daarnaast hebben deze beveiligers niet dezelfde bevoegdheden als een politieagent, wat het voor de burger onduidelijker maakt. Er komt immers weer een ander uniform bij, met andere bevoegdheden.

Samenvattend hebben organisatoren dus niet alleen te maken met een verscherpt vergunningenbeleid, maar zullen zij waarschijnlijk ook zelf de politiekosten voor hun evenement moeten gaan dragen.

3.3 APV's en evenementenbeleid van vergelijkbare gemeenten

Diverse beleidsnota's van andere gemeenten tonen een verdeling van evenementen in risicoklassen. De gemeente Nuenen c.a.⁴⁰ heeft, zoals de VNG voorschrijft, een indeling in 3 klassen: kleine (meldplicht), middelgrote en grote evenementen. Het is onduidelijk of de classificatie wordt gedaan door middel van een risicoscan; het evenementenbeleid bevat per categorie een aantal voorwaarden en mogelijk zijn dat de aanknopingspunten voor het bepalen van de classificatie.

De gemeente Geldrop-Mierlo heeft in haar APV⁴¹ opgenomen dat geen vergunning is vereist voor een klein evenement, mits het voldoet aan de volgende voorwaarden: niet meer dan 100 aanwezigen, tussen 07.00uur en 23.30uur (in het weekend en voorafgaand aan een wettelijke feestdag tot 01.00uur), het zendniveau van 85 dB(A) wordt niet overschreden, parkeer- of verkeersoverlast is niet te verwachten, eventuele te plaatsen objecten zijn niet groter dan 10m², er is een organisator en er wordt minimaal 5 werkdagen tevoren bij de burgemeester melding gedaan van het evenement. De burgemeester kan binnen 3 werkdagen na ontvangst van de melding besluiten het organiseren van het evenement te verbieden.

Zowel de gemeente Best⁴² als de gemeente Heeze-Leende⁴³ hanteren de risicoclassificatie en risico-inventarisatie uit de regionale handreiking evenementenveiligheid van de Veiligheidsregio Brabant-Zuidoost. De gemeente Heeze-Leende heeft de risico-inventarisatie uit de regionale handreiking aangepast: er zijn enkele categorieën evenementen toegevoegd en de bezoekersaantallen zijn aangepast aangezien het om een kleine gemeente gaat.

Alle bovengenoemde gemeenten hanteren de modelverordening in hun eigen APV; de eisen waaronder de vergunningplicht niet geldt en aldus met een melding kan worden volstaan, zijn opgesomd in de APV van de betreffende gemeente. Daarnaast noemt het beleid van de betreffende gemeente een aantal algemene eisen voor dergelijke kleine evenementen. Wat betreft de gebondenheid van de burger aan de voorschriften, maakt het niet uit of de eisen waaruit blijkt wanneer een melding volstaat, in de APV of in het beleid zijn opgenomen: de burger is in beide gevallen gebonden aan de betreffende eisen.

⁴⁰ Uitvoeringsnotitie evenementenbeleid gemeente Nuenen, vastgesteld op 22 september 2009
<www.nuenen.nl/index.php?simaction=content&pagid=727&rubriek_id=2661&stukid=10597&mediumid=1>

⁴¹ Algemene Plaatselijke Verordening gemeente Geldrop-Mierlo 2009, vastgesteld op 29 juni 2009
<https://secure.geldrop-mierlo.nl/digitaal-loket/regelgeving-cvdr_225/item/algemene-plaatselijke-verordening-gemeente-geldrop-mierlo-2009_33.html>

⁴² Horeca- en evenementenbeleidsplan gemeente Best
<www.gemeentebest.nl/smartsite.shtml?id=57791>

⁴³ Integraal evenementenbeleid gemeente Heeze-Leende <www.heeze-leende.nl/inwoners/digitale-balie_41069/product/evenement-organiseren_179.html>

De genoemde risicoclassificatie uit de handreiking evenementenveiligheid van de Veiligheidsregio Brabant-Zuidoost, die o.a. wordt gebruikt door de gemeenten Best en Heeze-Leende, biedt een objectief middel om evenementen in te delen in risicoklassen. De risicoscan is namelijk in te vullen aan de hand van objectieve informatie uit de vergunning-aanvraag. De risico's worden uitgedrukt in risicopunten die uiteindelijk de risicoklasse van het evenement bepalen. Op deze manier zijn de criteria voor een laag, gemiddeld of hoog risicoprofiel duidelijk vastgelegd en is eenvoudig te bepalen tot welke classificatie een evenement behoort. Dit in tegenstelling tot de huidige risicomatrix die wordt gebruikt in de gemeente Son en Breugel, waarbij het uiteindelijke oordeel over het risico van een evenement, neerkomt op het (subjectieve) oordeel van de betreffende medewerker.

3.4 City branding

Het gebruik van marketingtechnieken door steden en dorpen om zichzelf onder de aandacht te brengen, komt steeds vaker voor. Hiervoor wordt zowel de term *city branding* als *city marketing* gebruikt, wat voor verwarring zorgt. *City marketing* gebruikt de wensen en behoeften van burgers als leidraad, *city branding* gaat verder dan dat en daarbij is de gekozen visie, missie en identiteit bepalend. Echter beide zijn strategieën om een stad of dorp een imago te geven dat een maatschappelijke en economische meerwaarde kan dienen. Het gecreëerde merk 'maakt' de status van een stad of dorp en vormt een bron van identificatie.

City branding heeft te maken met de wens om steden of dorpen beter te positioneren ten opzichte van de omliggende regionen. Steden en dorpen moeten steeds nadrukkelijker worden vormgegeven en onder de aandacht worden gebracht om zich te kunnen differentiëren van andere steden of dorpen. Goede *branding* kan een stad of dorp begerenswaardig maken. Succesvolle *branding* gaat in op de kwaliteiten, historie, cultuur en diversiteit van een stad of dorp.

City branding wordt nu vooral gebruikt door grote steden, maar biedt ook mogelijkheden voor dorpen. Evenementenbeleid is een goed middel voor gemeenten binnen de positioneringsstrijd: het laat zien waar een gemeente voor kiest en draagt zo bij aan het imago van de gemeente.

De gemeente Son en Breugel maakt maar weinig gebruik van *city branding* hoewel het idee binnen de gemeente wel leeft, echter met beperkte middelen is het lastig om daartoe een project op te zetten. Dit jaar zal er worden besloten over de Centrumvisie (zie paragraaf 3.1.1): welke ideeën worden gewaardeerd, welke initiatieven zullen worden uitgevoerd? Inwoners zijn ondervraagd over diverse thema's zoals wonen, winkels, groen, horeca, pleinen. In april 2012 zal hierover worden besloten: gaat de gemeente investeren of faciliteren, waar en op welke momenten? De uiteindelijke visie en het uitvoeringsprogramma zullen medio 2012 klaar zijn. De visie naar aanleiding van het rapport is 'Het realiseren van een aantrekkelijk centrum, dat uitnodigt tot ontmoeten en verblijven en bijdraagt aan de identiteit van de gemeenschap' en hiervoor is *city branding* een geschikt idee.

4. Het evenementenbeleid in de praktijk

In hoofdstuk 2 is de juridische kant van het evenementenbeleid behandeld, in dit hoofdstuk wordt de uitvoering daarvan in de praktijk uitgelegd.

Gedurende de afstudeerstage is gebleken dat de uitvoering van het evenementenbeleid niet altijd zo verloopt als het beleid voorschrijft. Dit betekent niet direct dat de uitvoering niet voldoet, maar dit zijn wel aandachtspunten.

4.1 Aantal evenementen

In 2008 was het nog niet mogelijk om een evenement met een laag risicoprofiel met een melding af te doen. In dat jaar is men begonnen met het opstellen van een lijst evenementen die zo'n laag risicoprofiel hebben. In 2011 is deze lijst gegroeid tot 26 evenementen, wat tot een aanzienlijke vermindering van het aantal vergunning leidt: een groot deel van de evenementen die in 2008 met een vergunning werden afgedaan, kunnen nu met een melding worden afgedaan. Het is helaas niet mogelijk gebleken om het aantal meldingen in 2011 te achterhalen, maar er wordt van uitgegaan dat dit aantal is gegroeid.

	2008	2011
Melding straatfeest en/of -barbecue	33	?
Melding laag risicoprofiel	–	26
Vergunning	50	26

Samenvattend is het aantal evenementen niet enorm gegroeid, maar is wel een grote slag gemaakt door dereguleren. De helft van de evenementen die in 2008 met een vergunning werden afgedaan, worden nu met een melding afgedaan, wat scheelt in de werkdruk.

4.2 Vergunning of melding?

Zoals in het vorige hoofdstuk beschreven, kan op basis van art. 2.26 APV 2010 en het evenementenbeleid, de volgende indeling in evenementen worden gemaakt:

1. Eendaags straatfeest en/of –barbecue
2. Evenementen met laag risicoprofiel
3. Nieuwe evenementen
4. Resterende evenementen

Nieuwe evenementen zijn volgens het evenementenbeleid in ieder geval het eerste jaar vergunningplichtig. In de praktijk worden veel nieuwe evenementen toch afgedaan met een melding. Wanneer er sprake is van een klein buurtfeest of –barbecue met weinig risico's, is hier niets op aan te merken. Echter deze beslissing wordt vaak genomen op basis van een gevoelsmatige inschatting en deze handelwijze zal een mogelijk bezwaar of beroep niet doorstaan.

Het evenementenbeleid stelt dat een specifieke risico-inschatting bepaalt dat voor een aantal terugkerende evenementen die een laag risicoprofiel hebben, kan worden volstaan met een melding mits de aard, omvang en opzet van het evenement (nagenoeg) ongewijzigd is ten opzichte van voorgaande jaren. Hiervoor is een risicomatrix opgesteld, maar deze wordt zelden gebruikt door de medewerkers en is naar de mening van de onderzoeker niet makkelijk in te vullen en niet voldoende objectief. Het evenementenbeleid biedt op dit moment geen mogelijkheid om deze risicomatrix te gebruiken voor nieuwe evenementen.

4.3 Procedure melding

Een melding dient bij voorkeur via internet (met DigiD) plaats te vinden. Een bezoeker komt via de website⁴⁴ in de productencatalogus, waar een aantal eisen aan een melding worden opgesomd. Na inloggen met DigiD volgt een aantal vragen en wanneer die correct worden ingevuld, volgt direct (automatisch) een ontvangstbevestiging met een aantal algemene eisen. De meldingen worden hierom zelden gecontroleerd door de medewerkers.

Gedurende het onderzoek is de eerste vraagstelling aangepast: deze betreft wat voor soort evenement het is. De organisator kan kiezen uit 3 opties:

1. Straatfeest en/of –barbecue

Bij deze optie is de volgende vraag of het al dan niet om een nieuw evenement gaat. Wanneer dat het geval is, wordt de organisator doorgeleid naar een vergunningaanvraag (wat voorheen niet het geval was).

2. Andere culturele activiteit in de open lucht

Hier volgt een lijst met terugkerende evenementen met een laag risicoprofiel. De organisator kan hieruit kiezen en opmerkingen plaatsen mochten er kleine veranderingen zijn ten opzichte van het vorige jaar.

3. Vergunningplichtig evenement

Deze optie is opgebouwd omdat de directe link naar een vergunningaanvraag van de website is verwijderd. Omdat organisatoren nu eerst moeten kiezen uit 3 opties, zal het minder vaak voorkomen dat zij een vergunningaanvraag doen terwijl het evenement met een melding kan worden afgedaan. Als organisatoren deze optie kiezen, worden zij vanzelfsprekend doorgeleid naar een vergunningaanvraag.

De organisator krijgt de mogelijkheid om de straat waar het evenement zal plaatsvinden, af te sluiten en kan hiervoor materiaal lenen van de gemeentewerf. Het kan zo zijn dat daarvoor een verkeersbesluit dient te worden genomen. Echter, meldingen worden zelden gecontroleerd en dus is men hiervan vaak niet op de hoogte. Juridisch is deze situatie niet correct want wanneer hierdoor problemen ontstaan, had het bestuursorgaan kunnen handhaven omdat hij op de hoogte was van de situatie. Ook dit is gedurende het onderzoek aangepast: de organisator dient aan te geven of hij de weg wil afsluiten en zo ja, waar de weg precies zal worden afgesloten.

4.4 Procedure vergunning

Bij bekende en terugkerende evenementen stuurt de gemeente minimaal 5 maanden voor het evenement een aanvraagformulier voor een evenementenvergunning naar de organisator. Dit aanvraagformulier is al zover mogelijk ingevuld aan de hand van informatie die de organisator heeft verstrekt bij de vorige editie van het evenement. De organisator wordt dan gevraagd om de ingevulde informatie te controleren en waar nodig aan te passen. Echter dit formulier wordt niet altijd minimaal 5 maanden tevoren verzonden.

Het aanvraagformulier geeft aan dat wanneer de organisator alcoholhoudende dranken wil schenken buiten een bestaande horeca-inrichting, hij een tijdelijke Drank- en Horecawet ontheffing⁴⁵ nodig heeft. Wanneer het evenement plaatsvindt in een tent of bouwwerk met een andere gebruiksbestemming, is een omgevingsvergunning gebruik tijdelijk bouwwerk nodig. Op het aanvraagformulier voor de evenementenvergunning wordt naar de betreffende formulieren verwezen. Wanneer de organisator deze formulieren bij de voorgaande editie heeft gebruikt, zouden die meegestuurd moeten worden met het al zover mogelijk ingevulde aanvraagformulier (het aanvraagformulier noemt 'bijgevoegd formulier' en 'zie bijlage'), maar in de praktijk gebeurt dit niet.

⁴⁴ <www.sonenbreugel.nl>

⁴⁵ Art. 35 Drank- en Horecawet.

Het aanvraagformulier meldt op de laatste bladzijde dat de behandelingstermijn van 6 weken ingaat wanneer de afdeling Dienstverlening Publiek alle relevante informatie heeft ontvangen. Wanneer niet alle relevante informatie is ontvangen, dient het bestuursorgaan de aanvrager eerst een hersteltermijn te geven.⁴⁶ De genoemde termijn van 6 weken komt niet overeen met de algemene beslistermijn van de Awb. Wanneer de aanvraag binnen is, stuurt de behandelend ambtenaar een ontvangstbevestiging waarin wordt vermeld dat de aanvraag besproken zal worden in het eerstvolgende politieoverleg. Dit overleg vindt maandelijks plaats. Na de genoemde datum zal een beslissing over het wel of niet verlenen van de evenementenvergunning worden genomen.

Het komt voor dat een organisator zijn aanvraag al ver voor het evenement indient. Hoewel de evenementenvergunning dan niet direct nodig is, geldt de Awb-termijn van 8 weken onverkort. Het is begrijpelijk dat het verlenen van de evenementenvergunning dan kan worden uitgesteld, mits de aanvrager hiervan op de hoogte wordt gesteld. Het bestuursorgaan mag de beslissing maximaal 8 weken verdagen.⁴⁷

4.5 Politie- en evenementenoverleg

De gemeente Son en Breugel valt onder de politieregio Brabant Zuidoost en vormt een afdeling samen met de gemeente Best en Oirschot. Tezamen hebben deze 3 gemeenten één afdelingschef. Daarnaast heeft iedere gemeente één netwerkinspecteur en heeft iedere gemeente een aantal buurtbrigadiers in dienst.⁴⁸

Maandelijks vindt het politieoverleg plaats; een overleg met de netwerkinspecteur van de gemeente Son en Breugel en de brandweer. Daarnaast vindt er iedere 6 weken een overleg plaats met de afdelingschef van de politie-afdeling Best, Oirschot en Son en Breugel; een beleidsstrategisch overleg. Bij het politieoverleg zijn de medewerkers die het evenementenbeleid uitvoeren niet aanwezig. Zij dienen de volledige aanvraag te sturen naar de senior beleidsmedewerker veiligheid en handhaving, die het op de agenda van het politieoverleg plaatst. Wanneer de vergunningaanvraag niet compleet wordt aangeleverd, kan er in het politieoverleg geen beslissing worden genomen. Omdat de behandeling dan een maand wordt uitgesteld, kan dit betekenen dat de planning niet meer gehaald kan worden.

In het evenementenoverleg, een overleg met de politie, brandweer, juridisch medewerker en de medewerkers die het evenementenbeleid uitvoeren, worden de evenementen in de gemeente Son en Breugel besproken. De evenementen die hebben plaatsgevonden in de afgelopen maand worden standaard geëvalueerd en de evenementen die nog vergund moeten worden, worden door de betrokken medewerkers op de agenda gezet.

In de meeste gevallen kan tijdens het politieoverleg een besluit worden genomen over het al dan niet vergunnen van een evenement. Echter soms ontbreken er aanvullende zaken: de omgevingsvergunning tijdelijk gebruik bouwwerk, de DHW-ontheffing of de voorgenomen verkeersmaatregelen. Hoewel dit aparte Awb-besluiten zijn, worden ze bij de gemeente Son en Breugel in één vergunning afgedaan omdat dit makkelijker is voor de betrokken medewerker en duidelijker voor de organisator van het evenement. Dit betekent wel dat de aanvragen zoveel mogelijk gelijktijdig moeten worden gedaan omdat ze allemaal tegelijk moeten worden ingediend bij het politieoverleg. Voor de aanvullende aanvragen gelden overigens dezelfde termijnen (het gaat immers om Awb-besluiten) en dus kan de gemeente dat ook van de burger verlangen.

⁴⁶ Art. 4:5 Awb.

⁴⁷ Art. 1.2 lid 2 APV 2010 jo art. 4:14 lid 1 en 3 Awb.

⁴⁸ Het aantal buurtbrigadiers is afhankelijk van het aantal inwoners van de gemeente. De gemeente Son en Breugel heeft 3 buurtbrigadiers in dienst.

Voor terugkerende evenementen met weinig veranderingen ten opzichte van de vorige editie van het evenement, worden de risico's op het politieoverleg besproken en wordt op basis daarvan beslist of het evenement vergund kan worden of niet. Voor de grotere evenementen zoals carnaval en het ijsfeest wordt daarnaast een gesprek met de organisator van het evenement georganiseerd om de risico's en eventuele voorwaarden te bespreken.

4.6 Verkeersmaatregelen

Volgens art. 15 lid 2 Wegenverkeerswet moeten maatregelen die leiden tot een beperking of uitbreiding van het aantal categorieën weggebruikers dat van een weg(gedeelte) gebruik kan maken, geschieden krachtens een verkeersbesluit. Hiervan is sprake wanneer voor een evenement een bepaalde straat (deels) wordt afgesloten of een tijdelijk parkeerverbod geldt. Hiervan kan dus ook sprake zijn bij meldingsplechtige, kleine evenementen.

Volgens art. 18 lid 1 Wegenverkeerswet worden verkeersbesluiten genomen door het college, tenzij het over wegen onder beheer van het Rijk of de provincie gaat. Het Besluit administratieve bepalingen inzake het wegverkeer (BABW) regelt de administratieve verplichtingen omtrent verkeersmaatregelen.⁴⁹ Volgens art. 18 BABW wordt in het verkeersbesluit de aard en omvang van de verkeersmaatregel(en) aangegeven. Art. 26 BABW bepaalt dat de verkeersmaatregelen tijdig bekend moeten worden gemaakt in één of meer plaatselijke weekbladen.

4.7 Incidentele en collectieve festiviteiten

De regeling voor incidentele festiviteiten⁵⁰ biedt de mogelijkheid om maximaal 12 keer per jaar activiteiten uit te voeren in een inrichting waarbij de geluidsgrenzen uit art. 2.17, 2.19 en 2.20 Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (BARIM) niet gelden. Het betreffende artikel uit de APV van Son en Breugel (art. 4.3) staat hieronder. Kennisgeving minstens 20 werkdagen voorafgaand aan de festiviteit is vereist en wanneer binnen 15 werkdagen geen tegenbericht is verstuurd, wordt de incidentele festiviteit toegestaan. De kennisgeving gaat middels een kennisgevingformulier, maar meestal wordt de aanvraag met de vergunningaanvraag voor het evenement gedaan. In dat geval kan in de vergunning worden opgenomen dat er afgeweken mag worden van de art. 2.17, 2.19 en 2.20 BARIM.

Algemene plaatselijke verordening Son en Breugel 2010 (vastgesteld op 30 september 2010)

Art. 4.3 Kennisgeving indicentele festiviteiten

1. Het is een inrichting toegestaan maximaal 12 incidentele festiviteiten per kalenderjaar te houden waarbij de voorschriften als bedoeld in de artikelen 2.17, 2.19 en 2.20 van het Besluit niet van toepassing zijn.
 - a. mits de houder van de inrichting ten minste 20 werkdagen voorafgaand aan de festiviteit het college daarvan in kennis heeft gesteld;
 - b. en indien binnen 15 werkdagen na ontvangst van de kennisgeving door het college geen tegenbericht met nadere voorschriften is gestuurd.
2. Het is een inrichting toegestaan maximaal 12 incidentele festiviteiten per kalenderjaar te houden waarbij het voorschrift 1.5.1 uit de Bijlage onder B van het Besluit niet van toepassing is mits de houder van de inrichting ten minste twee weken voor de aanvang van de festiviteit het college daarvan in kennis heeft gesteld.
3. Het college stelt een formulier vast voor het doen van een kennisgeving.
4. De kennisgeving wordt geacht eerst dan te zijn gedaan wanneer het formulier, volledig en naar waarheid ingevuld, tijdig is ingeleverd op de plaats op dat formulier vermeld.
5. De kennisgeving wordt tevens geacht te zijn gedaan wanneer het college op verzoek van de houder van een inrichting een incidentele festiviteit, die redelijkerwijs niet te voorzien was, terstond toestaat.

⁴⁹ Art. 18 lid 3 Wegenverkeerswet 1994.

⁵⁰ Art. 2.21 lid 1 sub b BARIM.

Het BARIM kent ook de mogelijkheid om bij of krachtens gemeentelijke verordening een aantal collectieve festiviteiten aan te wijzen waarbij de geluidsgrenzen uit art. 2.17, 2.19 en 2.20 BARIM niet gelden. Deze mogelijkheid is opgenomen in art. 2.21 lid 1 sub a BARIM en is uitgewerkt in art. 4.2 APV 2010 (het betreffende artikel staat hieronder). Bij of krachtens gemeentelijke verordening kunnen festiviteiten aangewezen worden waarvoor de genoemde geluidsgrenzen niet gelden. Er wordt geen maximum gesteld voor het aantal collectieve festiviteiten en het college is dus vrij in het kiezen van die dagen.

Algemene plaatselijke verordening Son en Breugel 2010 (vastgesteld op 30 september 2010)

Art. 4.2 Aanwijzing collectieve festiviteiten

1. De voorschriften als bedoeld in de artikelen 2.17, 2.19 en 2.20 van het Besluit gelden niet voor door het college per kalenderjaar aan te wijzen collectieve festiviteiten gedurende de daarbij aan te wijzen dagen of dagdelen.
2. Het voorschrift als bedoeld in artikel 4.113, eerste lid van het Besluit geldt niet voor door het college per kalenderjaar aan te wijzen collectieve festiviteiten gedurende de daarbij aan te wijzen dagen of dagdelen.
3. In een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid en tweede lid, kan het college bepalen dat de aanwijzing slechts geldt in een of meer delen van de gemeente.
4. Het college maakt de aanwijzing tenminste vier weken voor het begin van een nieuw kalenderjaar bekend.
5. Het college kan wanneer een collectieve festiviteit redelijkerwijs niet te voorzien was, een festiviteit terstond als collectieve festiviteit als bedoeld in het eerste lid aanwijzen.

De betreffende aanwijzing dient minimaal 4 weken voor het begin van een nieuw kalenderjaar bekend te worden gemaakt. Het college kan hierin dus rekening houden met geplande festiviteiten. Dit is bijvoorbeeld geschikt voor nieuwjaarsnacht, carnaval en Koninginnedag. Volgens art. 2.21 lid 2 BARIM kunnen bij of krachtens gemeentelijke verordening voorwaarden worden verbonden aan collectieve festiviteiten. Zo heeft de gemeente Roosendaal de geluidsgrenzen voor collectieve festiviteiten opgenomen in art. 4:2 van haar APV.⁵¹

De gemeente Son en Breugel maakt op dit moment geen gebruik van de mogelijkheid om collectieve festiviteiten aan te wijzen. Het zou een mogelijkheid kunnen zijn voor jaarlijks terugkerende evenementen zoals nieuwjaarsnacht, carnaval en Koninginnedag. In het collegebesluit kan bepaald worden dat de aanwijzing geldt voor één of meer delen van de gemeente en er kunnen meteen specifieke geluidseisen worden opgelegd.

4.8 Geluidsgrenzen

Doelstelling van het evenementenbeleid en het vergunningstelsel is óók het voorkomen van geluidshinder. Bij het stellen van geluidsvoorschriften bij evenementen komen 2 regelingen aan de orde: het BARIM en de APV. Als een evenement plaatsvindt in een inrichting in de zin van de Wet Milieubeheer, dan zijn de voorschriften uit het BARIM van toepassing. Zoals in de vorige paragraaf beschreven, kan in bijzondere gevallen een afwijking daarvan worden toegestaan. Is er geen sprake van een inrichting, dan moet uit worden gegaan van de APV. Voor de normstelling maakt dit echter geen verschil.

Het geluidniveau in woningen (dag en nacht) varieert tussen 25 dB(A) en 35 dB(A). Een geluidstoename waardoor het geluidniveau in woningen verhoogt tot 50 dB(A) wordt onduelbaar geacht. Rekening houdend met de gevelisolatie van woningen, betekent dit dat overdag een maximaal toelaatbare gevelbelasting van 70 à 75 dB(A) gehaald mag worden,

⁵¹ <http://decentrale.regelgeving.overheid.nl/cvdr/xhtmloutput/Historie/Roosendaal/10603/10603_4.html>

en in de nachtperiode 65 à 70 dB(A). De voorzieningenrechter heeft in 2009 geoordeeld⁵² dat de gestelde geluidsgrens van 75 dB(A) gevelbelasting onduelbaar was. Nu wordt voor alle evenementen een bovengrens van 70 dB(A) gevelbelasting gehanteerd. In de nachtperiode (vanaf 23.00 uur) ligt deze grens op 45 à 50 dB(A), tenzij de volgende dag een reguliere vrije dag is (dan gaat de nachtperiode pas om 01.00 uur in).

De voorzieningenrechter heeft geoordeeld over het verzoek van een omwonende van de carnavalstent om een voorlopige voorziening te treffen. De voorzieningenrechter oordeelde dat een maximale gevelbelasting van 75 dB(A) naar huidige maatstaven in zijn algemeenheid onaanvaardbaar is.⁵³ Er vonden in de weken vóór carnaval diverse activiteiten plaats in de carnavalstent die niet direct met carnaval verbonden waren (in casu: dart-toernooi, ondernemersavond, gala-avond). De voorzieningenrechter heeft de vergunningen voor die evenementen geschorst, omdat deze evenementen niet direct zijn verbonden met carnaval en dus ook op een andere locatie konden worden gehouden.

4.8.1 Geluidsmeting

In de evenementenvergunning wordt aangegeven dat de geluidsbelasting op de dichtstbijzijnde gevel maximaal 70 dB(A) mag zijn. De geluidsmetingen moeten plaatsvinden volgens de Handleiding meten en rekenen Industrielawaai⁵⁴ van het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke ordening en Milieubeheer. Als er sprake is van muziekgeluid dient een strafcorrectie van 10 dB(A) te worden toegepast.⁵⁵ Dit zou betekenen dat het geluidsniveau van muziek op de dichtstbijzijnde gevel maximaal 60 dB(A) zou mogen bedragen, maar dat is praktisch niet haalbaar. In het beleid is daarom opgenomen dat deze strafcorrectie niet geldt.

4.9 DigiMAK

DigiMAK is een digitale kalender waarin alle activiteiten en evenementen die in de regio plaatsvinden, worden vermeld. Alle gemeenten uit de veiligheidsregio Brabant-Zuidoost vullen deze kalender aan met de evenementen die in hun betreffende gemeente plaatsvinden. Iedere gemeente, de brandweer, politie en GHOR kan DigiMAK raadplegen en inzien wanneer er evenementen plaatsvinden.

Niet alleen de evenementenvergunning, maar ook de aanvraag daartoe dient op DigiMAK te worden geplaatst zodat hulpverleningsdiensten (met name de politie) tijdig over de gegevens beschikken om hun inzet te plannen. Vanwege dit doel zouden meldingen ook in DigiMAK moeten worden geplaatst, maar dit gebeurt niet in de gemeente Son en Breugel, ondanks aandringen van de politieafdeling Best, Oirschot en Son en Breugel. Ook aanvragen voor evenementenvergunningen worden niet altijd op DigiMAK geplaatst en wanneer dat gebeurt is het tegelijk met het verlenen van de vergunning en dus te laat.

4.10 Toename van aantal evenementen

Het vorige evenementenbeleid dateert van 2005 en toentertijd vonden er circa 50 evenementen per jaar plaats. Dit is gegroeid naar een aantal van 100 evenementen in 2008.⁵⁶ Sindsdien is het aantal evenementen alleen maar meer gegroeid. Het is moeilijk in te schatten in hoeverre dit van invloed zal zijn op de handhaving.

⁵² Voorzieningenrechter 's-Hertogenbosch 23 januari 2009, nr. AWB 09/213, zie bijlage 5.

⁵³ Voorzieningenrechter 's-Hertogenbosch 23 januari 2009, nr. AWB 09/213, ro. 18.

⁵⁴ Handleiding meten en rekenen Industrielawaai, 2004 <www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/geluidsoverlast/documenten-en-publicaties/brochures/2011/03/22/handleiding-meten-en-rekenen-industrielawaai.html>

⁵⁵ Handleiding meten en rekenen Industrielawaai, par. 2.3.

⁵⁶ B&W Adviesnota evenementenbeleid Son en Breugel, 3 juli 2009, p. 4.

De politie-inzet wordt (mede) bepaald aan de hand van de informatie uit DigiMAK. Bij een evenement met een laag risico op openbare orde-problemen, zal de politie zelden een negatief advies geven. Echter wanneer sprake is van een hoog risico, zullen de hulpverdiensten hun inzet goed moeten verdelen. Dit risico wordt niet alleen bekeken vanuit de 'Sonse' optiek, maar vanuit de optiek van regiopolitie en wellicht binnenkort vanuit de optiek van de nationale politie⁵⁷.

Wanneer er meerdere evenementen plaatsvinden in de regio, zal mogelijk politie-inzet vanuit een andere gemeente moeten worden ingeroepen. Het is mogelijk dat een ander evenement dan niet meer ondersteund kan worden, wat betekent dat de hulpverleningsdiensten een negatief advies moeten geven. Het is aan de burgemeester om dit advies al dan niet over te nemen. Hier tegenover staat de invoering van het wetsvoorstel doorberekening politiekosten bij evenementen (zie par. 3.2.4), waardoor in de toekomst wellicht minder politie-inzet nodig is, omdat organisatoren zelf de beveiliging van het evenement moeten bekostigen. Samenvattend is het moeilijk te voorspellen wat een toename van het aantal evenementen zal betekenen voor de handhaving.

4.11 Samenvattend

Hieronder de belangrijkste bevindingen met betrekking tot de uitvoering van het evenementenbeleid in de praktijk.

1. Het aantal evenementen is de laatste jaren niet enorm gegroeid, wel is een grote slag gemaakt met het dereguleren.
2. Nieuwe evenementen worden regelmatig met een melding afgedaan in plaats van met een vergunning.
3. De huidige risicomatrix is naar de mening van de onderzoek niet eenvoudig in te vullen en niet voldoende objectief en wordt, wellicht daardoor, zelden gebruikt.
4. Meldingen worden zelden gecontroleerd en meldingen gedaan via DigiD krijgen automatisch een bevestigingsmail met daarin een akkoord.
5. Aanvullende zaken met betrekking tot de vergunning, zoals de aanvraag van een DHW-ontheffing of een omgevingsvergunning tijdelijk gebruik worden niet meegestuurd met het al zover ingevulde aanvraagformulier en/of de organisator wordt hier te laat op geattendeerd.
6. Aanvragen kunnen hierdoor soms niet compleet worden ingediend bij het politieoverleg.
7. Er wordt naar gestreefd een aanvraag voor een evenementenvergunning binnen 6 weken af te handelen. Dit in tegenstelling tot de algemene Awb-termijn van 8 weken.
8. De evenementenvergunning en aanvullende zaken worden in één vergunning afgedaan. Dit is duidelijk voor de aanvrager, maar betekent dat deze aanvragen zoveel mogelijk tegelijkertijd moeten worden gedaan zodat ze samen kunnen worden besproken in het politieoverleg.
9. Verkeersmaatregelen worden eveneens in de evenementenvergunning opgenomen. Echter, bij meldplichtige evenementen kunnen ook verkeersmaatregelen nodig zijn en dus zou dan ook een formeel verkeersbesluit genomen moeten worden.
10. De regeling voor collectieve festiviteiten wordt niet gebruikt, maar dit is wel een mogelijkheid. De regeling voor incidentele festiviteiten wordt wel gebruikt, zij het onregelmatig.
11. De maximale geluidsbelasting is vastgesteld op 70 d(B)A naar aanleiding van de uitspraak van de voorzieningenrechter in 2009.
12. Vergunningaanvragen worden vaak niet op DigiMAK geplaatst en wanneer dat gebeurt is het tegelijk met plaatsen van de verleende vergunning, en dus te laat.
13. De invloed van een toename van het aantal evenementen op de handhaving is moeilijk te voorspellen.

⁵⁷ <<http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/politie/nationale-politie>>

5. Belangenafweging

In dit hoofdstuk zal de belangenafweging die dient plaats te vinden in het kader van het evenementenbeleid, worden besproken. Bij de uitvoering van het evenementenbeleid spelen diverse belangen mee: evenementen zorgen voor een bruisend dorpsleven maar leveren soms ook overlast op.

Doelstelling van het evenementenbeleid is het bijdragen aan een bruisend dorpsleven, ruimte bieden aan het ondernemerschap en de mogelijke overlast zo veel mogelijk beperken. De weging van belangen blijkt een steeds groter onderdeel van de uitvoering van het evenementenbeleid te worden. Niet alleen de druk vanuit organisatoren neemt toe, ook de individuele burger wordt steeds mondiger en hecht waarde aan een rustige woon- en leefomgeving. Daarnaast vinden er steeds meer evenementen plaats.

5.1 Inwoners

Individuele burgers komen op voor hun belang van een rustige woon- en leefomgeving. Maar burgers willen ook tevreden kunnen zijn over hun gemeente. Voor de inwoners zijn zowel de doelstellingen 'bruisend dorpsleven' als 'beperkte overlast' uit het evenementenbeleid van belang. Deze belangen zijn soms strijdig.

5.1.1 Centrumvisie Son; inwoners

In de gemeente Son en Breugel lopen veel projecten in het centrum van Son. Voorbeelden zijn de herinrichting van de Nieuwstraat en renovatie van het gemeentehuis. De gemeente wilde meer inzicht verkrijgen in het huidige functioneren van het centrum om met de resultaten een samenhangend uitvoeringsprogramma op te kunnen stellen voor de verschillende projecten. Om een goed beeld te krijgen van de huidige situatie van het centrum, is in 2011 het project Centrumvisie Son gestart. Binnen dit project is in november 2011 een drietal onderzoeken afgenomen: een inwonersenquête, een bezoekersenquête en een ondernemensenquête. De resultaten zijn opgenomen in het rapport Onderzoek centrum Son van I&O Research.⁵⁸

De inwonersenquête is uitgezet onder totaal 938 inwoners van de gemeente Son en Breugel, waarvan 333 inwoners hebben gereageerd. Daarnaast zijn 144 bezoekers van het centrum van Son ondervraagd en zijn 95 enquêtes uitgezet onder ondernemers in het centrum van Son, waarvan er 23 hebben gereageerd. De exacte cijfers staan hieronder:

Respons Centrumvisie				
	Steekproef	Respons	Respons %	Totaal %
Inwoners Son	432	157	36%	47%
Inwoners Breugel	235	76	32%	23%
Inwoners Son centrum	271	100	37%	30%
Totaal	938	333	36%	100%
Bezoekers centrum Son	-	144	100%	-
Ondernemers centrum Son	95	23	24 %	-

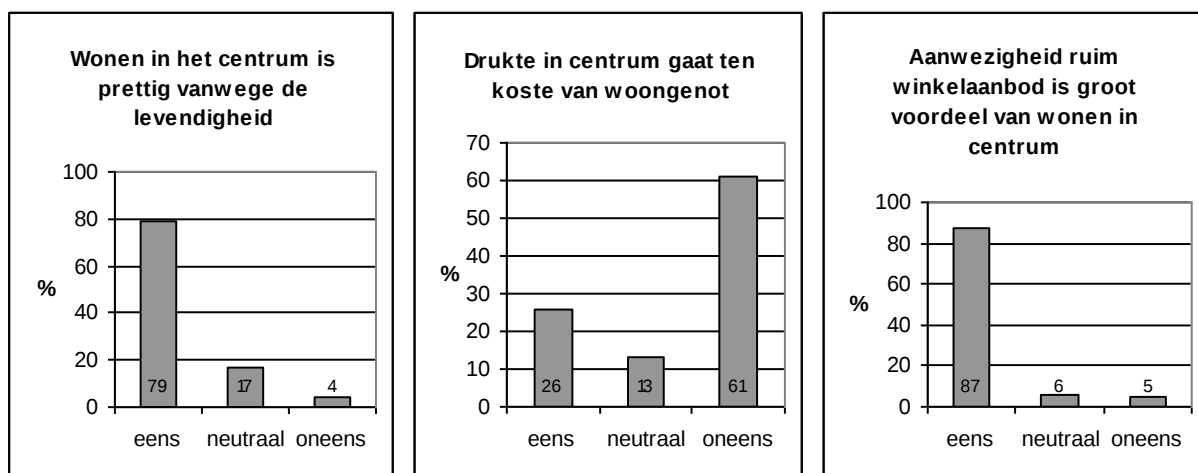
In dit onderzoek zijn diverse thema's aan bod gekomen: o.a. bezoekgedrag, bereikbaarheid, verblijfsvriendelijkheid, waardering van het centrum, en positieve- en verbeterpunten aan het centrum van Son. De centrumvisie is daarom bruikbaar om te onderzoeken hoe de inwoners oordelen over het 'bruisend dorpsleven' en de 'beperkte overlast'.

⁵⁸ Onderzoek centrum Son, I&O Research, december 2011 <<http://www.sonenbreugel.nl/index.php?simaction=content&mediumid=31&pagid=2165&stukid=40673>>

Uit de enquête blijkt dat winkelen het belangrijkste doel voor een bezoek aan het centrum van Son is, maar liefst 86% van de bezoekers geeft dit aan. Als bezoekredenen geven de meeste inwoners: dichtbij (63%), voor bepaalde winkels (58%) of voor evenementen (25%). Voor bezoekers is dit vergelijkbaar: als reden wordt opgegeven dat het dichtbij is (57%), dat ze altijd Son bezoeken (20%) of voor bepaalde winkels (15%). De centrumvoorzieningen worden redelijk gewaardeerd: inwoners geven dit een 6.5 en bezoekers geven een 7.0 als cijfer. Het centrum wordt vooral getypeerd als 'dorps' en 'modern'.

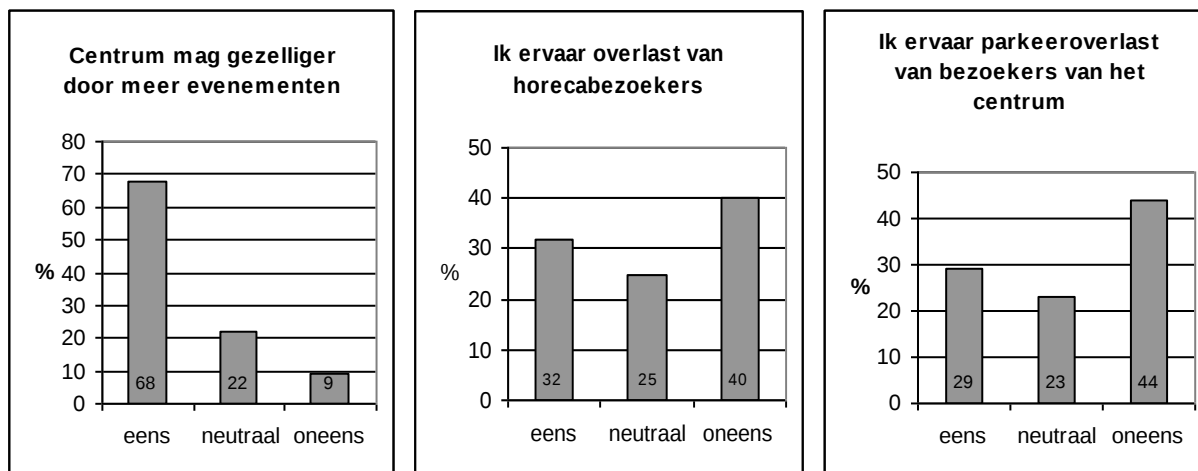
Centrumbewoners

Een aantal stellingen in de enquête is specifiek gericht op inwoners van het centrum van Son en daarmee omwonenden van evenemententerreinen. Over het algemeen zien inwoners van het centrum deze woonomgeving als een voordeel.

Alle grafieken in dit hoofdstuk zijn door de onderzoeker opgesteld aan de hand van het Onderzoeksrapport centrum Son door I&O Research (december 2011)

De meerderheid is het eens met stellingen over het voordeel van winkels in de directe nabijheid (87%), de aanwezigheid van diensten en voorzieningen (77%) en de aanwezigheid van horecavoorzieningen (55%). Centrumbewoners waarderen de levendigheid in het centrum: maar liefst driekwart van hen vindt het vanwege de levendigheid prettig wonen in het centrum. Ook geeft het grootste deel van de inwoners aan dat de drukte in het centrum niet ten koste gaat van hun woongenot (61%).

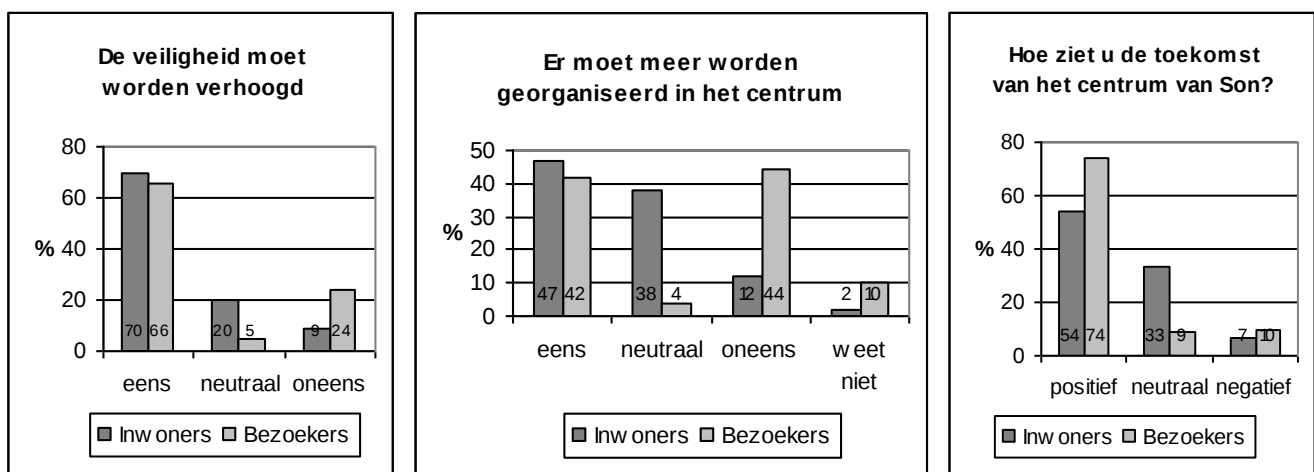
De meerderheid van de inwoners vindt het wenselijk dat er minder doorgaand verkeer door het centrum rijdt (78%). Toch ervaren centrumbewoners relatief weinig overlast van horeca

en/of parkeren: 40% geeft aan geen overlast te ervaren van horecabezoekers en 44% geeft aan geen parkeeroverlast te ervaren van bezoekers van het centrum. Inwoners zijn kritisch over het aanbod van evenementen: maar liefst 68% vindt dat het centrum van Son gezelliger mag worden door meer evenementen, terwijl maar 9% hier niets in ziet.

Inwoners en bezoekers

Zowel inwoners (centrum én overig Son en Breugel) als bezoekers hebben gereageerd op een aantal stellingen en vragen over de toekomst van het centrum van Son. Een ruime meerderheid van de bezoekers (74%) en de inwoners (54%) ziet de toekomst van Son positief in. Onder de inwoners is een relatief groot aandeel dat aangeeft de toekomst niet zozeer positief of negatief in te zien: 33% is neutraal. Slechts 10% van de bezoekers en 7% van de inwoners ziet de toekomst van het centrum van Son negatief in.

Daarnaast hebben zowel de inwoners als de bezoekers gereageerd op de stelling beginnende met 'Om de aantrekkelijkheid van het centrum van Son te verbeteren is het nodig dat..'. Zij kregen hierbij een aantal 'opties' en konden reageren met eens, neutraal of oneens. Dit leverde soms verrassende verschillen op: bezoekers lijken meer uitgesproken en reageren relatief minder neutraal. Een aantal van de stellingen is hieronder uitgewerkt.

Om de aantrekkelijkheid van het centrum te verhogen vindt 70% van de inwoners het nodig dat de veiligheid wordt verhoogd, tegenover 66% van de bezoekers. Verwacht wordt dat dit te maken heeft met de herinrichting van de Nieuwstraat, die inmiddels afgerond is. Over de stelling dat er meer moet worden georganiseerd in het centrum is maar liefst 38% van de inwoners neutraal; 47% van de inwoners is het hier mee eens en slechts 12% is het hiermee oneens. Van de bezoekers vindt 42% dat er meer moet worden georganiseerd in het centrum, tegenover 44% die het hiermee oneens is. Dit is verrassend vergeleken met het oordeel van de centrumbewoners, waarvan 68% vindt dat het centrum gezelliger mag door meer evenementen te organiseren.

5.1.2 Beperkte overlast?

Naar aanleiding van de resultaten uit de Centrumvisie kan worden geconcludeerd dat de doelstelling 'beperkte overlast' wordt gehaald. Uit de enquête blijkt dat het grootste deel van de inwoners van het centrum de levendigheid in het centrum waardeert en dat de drukte in het centrum niet ten koste gaat van hun woongenot. Daarnaast ervaart slechts een relatief klein deel van de centrumbewoners parkeeroverlast en overlast van horecabezoekers. Zowel bezoekers als (centrum)inwoners staan niet negatief tegenover een verhoging van het aantal evenementen in het centrum dan wel dat er meer wordt georganiseerd in het centrum.

De weinige bezwaren op evenementenvergunningen die de gemeente ontvangt, komen van één centrumbewoner die vlak naast een drukbezochte horecazaak en evenemententerrein woont. De bezwaren van deze centrumbewoner hebben geleid tot het oordeel van de voorzieningenrechter, zoals beschreven in par. 4.6). Dit heeft geleid tot een verandering in de werkwijze van de gemeente wat betreft de evenementenvergunningen voor carnaval en de maximale geluidsbelasting is verlaagd. Sindsdien is het aantal bezwaren van deze centrumbewoner wat betreft evenementen flink gedaald.

5.1.3 Bruisend dorpsleven?

Aan de hand van de Centrumvisie is het moeilijk te beoordelen of de doelstelling 'bruisend dorpsleven' is behaald. Van de centrumbewoners vindt 68% dat het centrum gezelliger mag door meer evenementen. Echter van alle ondervraagden (centrumbewoners én overig Son en Breugel) is slechts 47% het hiermee eens en van de bezoekers slechts 42%. Van de inwoners is echter een groot deel neutraal (38%) waardoor geoordeeld kan worden dat inwoners van Son en Breugel zeker niet negatief tegenover een verhoging van het aantal evenementen staan.

Om de aantrekkelijkheid van het centrum te verbeteren is de meerderheid van mening dat het winkelaanbod gevarieerder moet worden (80% van de inwoners en 72% van de bezoekers) en dat het winkelaanbod moet worden verruimd (71% van de inwoners en 65% van de bezoekers). Het grootste deel van de inwoners en bezoekers staat neutraal tegenover het toevoegen van dag- en avondhorecavoorzieningen.

5.2 Ondernemers

Ondernemers van binnen en buiten de gemeente willen winst genereren door evenementen te organiseren. Het organiseren van een evenement is een recht dat iedere burger heeft en moet daarom niet worden tegengehouden. Hierbij speelt mee dat organisatoren daarbij het liefst zo min mogelijk 'rompslomp' willen.

Ook de ondernemers in het centrum van Son zijn ondervraagd in de Centrumvisie. Daarnaast is een aantal organisatoren van evenementen in de gemeente ondervraagd over hun oordeel over het evenementenbeleid. Bij deze groep is de doelstelling 'ruimte bieden aan ondernemerschap' uit het evenementenbeleid aan de orde.

5.2.1 Centrumvisie Son; ondernemers

Het grootste deel van de klanten van de ondervraagde ondernemers komt uit Son en Breugel zelf (67%), daarnaast is een klein deel afkomstig uit gemeenten uit de nabije omgeving (20%). De ondernemers hebben een cijfer gegeven voor het centrum van Son: de gemiddelde waardering is een 6,9. Het cijfer voor de zorgvoorzieningen is het hoogst (7,4), gevolgd door de kwaliteit van de winkels (7,3). Ondernemers zijn kritisch over het winkelaanbod (5,9). De horecavoorzieningen krijgen een 6,9.

Ondernemers zijn tevreden over het dorpse karakter en de compactheid van het centrum. Als verbeterpunten noemen zij de parkeergelegenheid en ook ten aanzien van de sfeer en uitstraling van het centrum zien zij verbeterpunten. 13 van de 23 ondernemers vinden dat de veiligheid in het centrum moet worden verhoogd, 6 ondernemers zijn hierover neutraal. Het grootste deel van de ondernemers vindt dat er meer moet worden georganiseerd in het centrum van Son (14 ondernemers, 8 zijn neutraal). Als ondernemers een investeringsbudget zouden krijgen, zouden zij dit inzetten om de uitstraling van de panden in het centrum te verbeteren.

5.2.2 Organisatoren aan het woord

In april zijn 18 organisatoren van grote evenementen aangeschreven met een schriftelijke vragenlijst over de vergunningverlening met betrekking tot evenementen. Hiervan hebben 7 organisatoren gereageerd, wat uitkomt op een percentage van 39%.⁵⁹

Alle organisatoren oordelen dat zij het aanvraagformulier voor de evenementenvergunning makkelijk kunnen invullen. Eén organisator geeft aan dat het aanvraagformulier moeilijk is te vinden op de website. Enkele organisatoren geven aan dat er overbodige vragen zijn, maar melden ook dat dat onoverkomelijk is omdat er zoveel verschillende evenementen zijn. Een organisator vraagt waarom het noteren van 'mechanische muziek' niet voldoende is; er moet een compleet programma van het evenement worden ingeleverd. Dit is omdat bepaalde muziekstijlen mogelijk publieksgroepen met hoge risico's naar het evenement trekken. Er is maar één organisator die vragen mist: naar de tijdsduur van de benodigde verkeersmaatregelen wordt niet gevraagd.

Het proces van de vergunningverlening is voor vrijwel alle organisatoren duidelijk. Verschillende organisatoren geven aan dat zij meer duidelijkheid willen over de stand van zaken van de vergunningverlening. Het is voor de organisatoren onduidelijk wat er tussen de aanvraag en de verlening precies gebeurt. Organisatoren starten vaak al ver voor het evenement met de organisatie en het is begrijpelijk dat zij de benodigde vergunning het liefst dan al in bezit hebben. De gemeente is verplicht binnen 8 weken na ontvangst te beslissen en de vergunning minstens 6 weken voor het evenement te publiceren zodat de bezwaartermijn kan worden doorlopen. Echter wanneer een aanvraag vóór daarvoor wordt ingediend, is de gemeente niet verplicht de aanvraag direct in behandeling te nemen. De organisatoren zijn bekend met de mogelijkheid van bezwaar en beroep en vinden de informatievoorzieningen daarover over het algemeen ruim voldoende.

5.2.3 Ruimte bieden aan ondernemerschap?

Op basis van de verzamelde informatie kan geconcludeerd worden dat de gemeente voldoende ruimte biedt aan het ondernemerschap. Op een aanvraag voor een evenementenvergunning wordt vrijwel altijd positief beslist, ook als de aanvraag te laat binnen is. De gemeente vraagt geen leges voor de evenementenvergunning, terwijl bij omliggende gemeenten de kosten hiervoor hoog op kunnen lopen.

Organisatoren van evenementen geven allen aan dat het proces van de vergunningverlening duidelijk is, echter ze willen graag zo snel mogelijk zekerheid dat hun evenement door kan gaan. Dat is begrijpelijk, echter voor de gemeente geldt de algemene Awb-termijn van 8 weken, wanneer daaraan wordt voldaan, heeft de gemeente juridisch correct gehandeld. Deze termijnen en overige verplichtingen moeten wel worden nagekomen.

⁵⁹ Interviews organisatoren, zie bijlage 6.

6. Conclusies en aanbevelingen

Op basis van de onderzoeksresultaten wordt een antwoord gegeven op de vraag 'Wat zijn de effecten van de wijziging van het evenementenbeleid van de gemeente Son en Breugel in 2009 en heeft dit bijgedragen aan een bruisend dorpsleven, ruimte bieden voor ondernemerschap en beperkte overlast?'

In dit hoofdstuk komen de conclusies en aanbevelingen aan bod. Deze zullen per onderwerp behandeld worden. Eerst worden de conclusies die uit het onderzoek voortvloeiden, besproken, waarna aanbevelingen worden gedaan.

6.1 Toetsingskader

Op basis van de Grondwet en de Gemeentewet krijgt de gemeente door attributie een eigen wetgevende bevoegdheid: de gemeenteraad is bevoegd de APV vast te stellen. De APV vormt de basis voor het evenementenbeleid en bevat enkele procedurele artikelen; het beleid geeft vervolgens de randvoorwaarden voor het organiseren van evenementen. Daarnaast is het college bevoegd tot het vaststellen van het evenementenbeleid (een beleidsregel).

Het verlenen van een evenementenvergunning is een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht en dus gelden de termijnen die de wet voorschrijft. De betrokken medewerkers werken zoveel als mogelijk met vaste protocollen, wat bijdraagt aan de uniformiteit, maar lijken hierdoor de wettelijke termijnen uit het oog te verliezen. Zo moet een vergunning-aanvraag 13 weken voorafgaand aan het evenement binnen zijn en meldt het aanvraag-formulier dat de behandeltermijn 6 weken is, wat niet strookt met de wettelijke termijnen.

In 2008 is de meldplicht voor kleine evenementen geïntroduceerd. De vergunningplicht gold toentertijd niet voor eendaagse evenementen die voldoen aan de voorwaarden genoemd in het betreffende artikel. Met de wijziging van de APV in 2009 zijn deze voorwaarden in het evenementenbeleid opgenomen. De huidige APV meldt dat geen vergunning nodig is voor eendaagse evenementen indien het een barbecue, straatfeest of een culturele activiteit in de open lucht betreft en dat het college bevoegd is hierover nadere regels vast te stellen.

Op basis van de bovenstaande conclusies, volgen de volgende aanbevelingen:

- Neem de geldende termijnen op in het jaaroverzicht van de evenementen. Wanneer de geldende termijnen uit de Algemene wet bestuursrecht in dit overzicht worden opgenomen (en waar mogelijk worden opgenomen in de digitale werkvoorraad), kunnen medewerkers deze termijnen niet over het hoofd zien.
- Pas de APV aan op het nieuwe evenementenbeleid. Wanneer wordt overgegaan op een evenementenbeleid met 3 categorieën evenementen, dient de APV hierop te worden aangepast. Meer daarover volgt in de volgende paragraaf. Het toevoegen van een artikellid met daarin de voorwaarden waaronder de vergunningplicht niet geldt (straatfeest en/of – barbecue), is een aanvullende optie. Dan wordt de modelverordening gevolgd.

6.2 Evenementenbeleid

Het evenementenbeleid bestaat uit het vergunningstelsel en de beleidsregel: de nota evenementenbeleid gemeente Son en Breugel 2009. Het evenementenbeleid is een handvat voor de weging van de diverse belangen die spelen rond evenementen in de gemeente.

Het evenementenbeleid is een rapport dat de regels voor het organiseren van evenementen door organisaties begrijpelijk dient te maken. De schrijfstijl is aangepast aan deze doelgroep en moeilijke begrippen worden zo min mogelijk gebruikt en waar nodig voorzien van toelichting. Toch is er onduidelijkheid over de vraag wanneer een melding voldoet of een vergunning nodig is. Op basis van het evenementenbeleid en de B&W Adviesnota Evenementenbeleid Son en Breugel, komen we tot de volgende indeling:

1. Eendaags straatfeest en/of –barbecue
2. Evenementen met laag risicoprofiel
3. Nieuwe evenementen
4. Resterende evenementen

Eendaagse straatfeesten en/of –barbecues en evenementen met laag risicoprofiel kunnen worden afgedaan met een melding. De voorwaarden waaruit blijkt of een evenement onder één van deze 2 categorieën valt, staan door het gehele evenementenbeleid verspreid. Nieuwe evenementen zijn het eerste jaar altijd vergunningplichtig; hierin wordt feitelijk geen uitzondering gemaakt voor straatfeesten en/of –barbecues. Toch worden nieuwe evenementen regelmatig afgedaan met een melding en wordt hiertoe besloten op basis van een gevoelsmatige inschatting. Hier is niets op tegen wanneer het een klein buurtfeest of –barbecue met weinig risico's betreft, echt bij grotere evenementen stuit deze werkwijze op bezwaren. Daarnaast is deze werkwijze juridisch niet juist.

Een risico-inschatting en evaluatie van het betreffende evenement, bepaalt of een vergunning nodig is voor de volgende editie van het evenement. Deze risico-inschatting bestaat uit het invullen van een risicomatrix door verschillende disciplines. Deze risicomatrix wordt echter zelden gebruikt en is lastig om in te vullen omdat er geen toelichting wordt geboden: de invuller moet zelf bepalen of een risico 'gering', 'gemiddeld' of 'hoog' is en wat deze classificatie uiteindelijk betekent voor toetsing van de aanvraag.

6.2.1 De landelijke tendens

Evenementen leveren een positieve bijdrage aan de samenhang en dynamiek binnen een gemeente, maar brengen ook veiligheidsrisico's met zich mee. Door recente gebeurtenissen als Koninginnedag in Apeldoorn, de standrellen in Hoek van Holland, de Love Parade in Duisburg etc. heeft het onderwerp evenementenveiligheid steeds meer aandacht gekregen.

De landelijke tendens is om evenementen in te delen in risicoklassen. De handreiking van de Veiligheidsregio Brabant-Zuidoost kiest voor een indeling in 3 categorieën: laag, gemiddeld en hoog risico. In de gemeente Son en Breugel vinden weinig (zeer) risicovolle evenementen plaats en handreiking van de Veiligheidsregio is daarom geschikter. Diverse gemeenten binnen de Veiligheidsregio Brabant-Zuidoost gebruiken deze handreiking. Op basis van een duidelijk opgebouwde en dus makkelijk in te vullen risicomatrix wordt een evenement ingedeeld in één van de risicoklassen met elk een eigen afhandelingswijze. Dit biedt mogelijkheden voor de gemeente Son en Breugel omdat de jaarlijks terugkerende evenementen met een laag risicoprofiel zo in een eigen klasse kunnen worden ingedeeld. Deze evenementen kunnen dan met een versimpelde procedure worden afgehandeld, terwijl toch een vergunning kan worden verleend om de nodige rechtszekerheid te bieden.

Ook *city branding* is een onderwerp dat steeds meer aandacht krijgt. Dit is een strategie om een stad of dorp een imago te geven dat een maatschappelijke en economische meerwaarde kan dienen. De gemeente Son en Breugel maakt hier weinig gebruik van, hoewel het idee binnen de gemeente wel leeft.

Op basis van de bovenstaande conclusies, volgen de volgende aanbevelingen:

- Maak een indeling in 3 categorieën evenementen: laag, gemiddeld en hoog risico. De evenementen met een laag risico kunnen met een melding worden afgedaan, de overige categorieën middels een vergunning.
- Gebruik de door de onderzoeker opgestelde risicomatrix⁶⁰ om evenementen in te delen in één van de 3 risicoklassen. Deze risicomatrix is gebaseerd op die uit de handreiking van

⁶⁰ Door de onderzoeker opgestelde risicomatrix, zie bijlage 7.

- de Veiligheidsregio en is eenvoudig in te vullen door het optellen van risicopunten. Het aantal risicopunten bepaalt uiteindelijk in welke categorie het evenement valt.
- Pas het evenementenbeleid hierop aan. De landelijke handreiking evenementenbeleid biedt handvaten om te bepalen wat het evenementenbeleid in ieder geval moet bevatten.
 - Gebruik een duidelijke structuur in het evenementenbeleid. Een goede en veelgebruikte hoofdstukindeling zou zijn:
 - wat is een evenement?
 - wanneer is een vergunning nodig?
 - procedure
 - (algemene) voorschriften en aandachtspunten
 - handhaving
- De onderwerpen onder hoofdstuk 3 van het huidige evenementenbeleid zijn allemaal algemene voorschriften en zouden omwille van de duidelijkheid ook zo genoemd moeten worden.

6.3 Procedure vergunning

Bij bekende en terugkerende evenementen neemt de gemeente minimaal 5 maanden voor het evenement contact op met de organisatoren en stuurt ze een zover mogelijk ingevuld aanvraagformulier op basis van de informatie die bij de voorgaande editie van het evenement is verstrekt. De vergunningaanvraag dient minimaal 13 weken voorafgaand aan het evenement te zijn ingediend. Het aanvraagformulier geeft aan wanneer de organisator een DHW-ontheffing nodig heeft en wanneer een omgevingsvergunning tijdelijk gebruik bouwwerk nodig is, echter de bijbehorende formulieren worden niet bijgevoegd.

Ondanks het feit dat organisatoren tevreden zijn over het aanvraagformulier (en de faciliterende handelswijze van de gemeente daarbij), is de onderzoeker van mening dat het aanvraagformulier specifiekere moet zijn. Met name vragen over bezoekers en verdiepende vragen over geluid ontbreken. Uitbreiden van het formulier betekent voor de burger meer tijd om het formulier in te vullen, maar maakt het makkelijker om de bijbehorende risicoklasse van het evenement te bepalen.

Op basis van de bovenstaande conclusies, volgen de volgende aanbevelingen:

- Verdaag een beslissing over een evenementenvergunning, wanneer dat nodig is al bij het versturen van de ontvangstbevestiging. Omdat een bezwaartermijn van 6 weken gewaarborgd dient te blijven, is hiervoor alleen plaats wanneer een aanvraag al zeer ver voor het evenement wordt ingediend. Hier moet echter wel een afweging worden gemaakt: als een organisator de vergunningaanvraag ver voor het evenement indient, is het zeer waarschijnlijk dat de organisator ook zo snel mogelijk zekerheid wil hebben. Verdagen moet vanzelfsprekend zoveel mogelijk voorkomen worden.
- Pas het evenementenbeleid aan wat betreft de uiterlijke indieningsdatum van een vergunningaanvraag. Een vergunningaanvraag moet minimaal 14 weken voorafgaand aan het evenement ingediend zijn wanneer de wettelijke termijnen gevolgd worden.
- Pas de laatste zin van het aanvraagformulier aan. 'De behandelingstermijn van 6 weken gaat in (..)' moet worden: 'De behandelingstermijn van 8 weken gaat in (..)'. Hierbij wordt de wettelijke termijn uit de Algemene wet bestuursrecht gehanteerd.
- Pas het aanvraagformulier aan wat betreft de leeftijd van de bezoekers. De leeftijds-categorieën uit de risicomatrix moeten overgenomen worden, zodat de organisator een keuze kan maken tussen deze opties.
- Pas het aanvraagformulier aan wat betreft het geluid. Wanneer verschillende muzieksoorten worden genoemd, kan de organisator hieruit een keuze maken en is het voor de gemeente makkelijker om in te schatten welk risico's hierbij horen. Wanneer op de plattegrond van het evenementterrein de geluidsboxen dan wel geluidsbronnen worden aangegeven, kan een betere inschatting van de geluidsoverlast worden gemaakt.
- Wanneer de organisator het voorgaande jaar een DHW-ontheffing en/of omgevingsvergunning tijdelijk gebruik bouwwerk heeft aangevraagd, dient hij hierop geattendeerd te

worden in de brief die meegezonden wordt met het al zover ingevulde aanvraagformulier (minimaal 5 maanden voorafgaand aan het evenement). Vanuit dienstverleningsoptiek is het aan te bevelen om de betreffende formulieren mee te sturen.

- Hanteer het door de onderzoeker opgestelde werkproces vergunningverlening⁶¹ voor evenementen uit de categorie 'hoog risico'. Aanvragen dienen bij ontvangst in DigiMAK te worden geplaatst. Wanneer er twijfel bestaat over de volledigheid, dient hierover advies te worden ingewonnen bij de senior medewerker veiligheid & handhaving, die de onderwerpen op de agenda van het betreffende overleg plaatst. Hiermee wordt voorkomen dat een evenement niet besproken kan worden omdat de aanvraag niet volledig is.
- Pas de standaardbrieven die worden verzonden in het proces van vergunningverlening aan. Een groot deel daarvan is niet meer up-to-date.
- Stel een versimpelde vergunningprocedure vast voor evenementen die in categorie 'gemiddeld risico' vallen. Dit zijn de evenementen met een laag risicoprofiel die op dit moment met een melding worden afgedaan. Door een versimpelde vergunningprocedure kan toch de rechtszekerheid worden gewaarborgd: het indienen van een bezwaarschrift is dan mogelijk.

6.4 Procedure melding

Een melding dient bij voorkeur via internet plaats te vinden, met gebruik van DigiD. Een organisator kan kiezen uit 3 opties wanneer hij het digitale formulier start: een straatfeest en/of –barbecue, een culturele activiteit in de open lucht of een vergunningplichtig evenement. Bij de 2^e optie volgt een lijst met terugkerende evenementen met een laag risicoprofiel: de organisator kan 'zijn' evenement aanvinken, invullen of er wijzigingen zijn ten opzichte van het voorgaande jaar en dat is voldoende voor de melding. Wanneer er sprake is van een nieuw evenement wordt de organisator direct doorgeleid naar een vergunning-aanvraag. Na invullen van het digitale (meld)formulier volgt direct (automatisch) een ontvangstbevestiging met een akkoord en een aantal algemene voorwaarden.

De organisator krijgt de mogelijkheid om de straat waar het evenement zal plaatsvinden, af te sluiten en kan hiervoor materiaal lenen van de gemeentewerf. Voorheen werd hier in het digitale (meld)formulier niet om gevraagd, echter dat is gedurende het onderzoek aangepast. De organisator dient nu aan te geven of en zo ja waar hij de straat wil afsluiten. Echter meldingen worden zelden bekeken (en gecontroleerd) door de medewerkers, dus het effect hiervan is minimaal. In de digitale ontvangstbevestiging staat sinds kort vermeld dat de organisator het bij de gemeente moet melden wanneer hij een straat wil afsluiten. Hier is echter nog geen procedure voor vastgesteld omdat verkeersbesluiten tot nu toe alleen worden genomen bij vergunningaanvragen (en deze worden dan opgenomen in de evenementenvergunning).

Op basis van de bovenstaande conclusies, volgen de volgende aanbevelingen:

- Meldingen dienen te worden bekeken voordat er een akkoord wordt gegeven. De digitale ontvangstbevestiging (akkoordbevestiging) blijft bruikbaar, maar moet pas verzonden worden na controle door een van de medewerkers
- Er dient een procedure te worden vastgesteld ten behoeve van verkeersmaatregelen bij kleinschalige evenementen. Waar mogelijk wordt hiervoor een digitaal aanvraagformulier op de website geplaatst, zodat organisatoren in de digitale ontvangstbevestiging (e-mail) naar dit formulier verwezen kunnen worden.

⁶¹ Door de onderzoeker opgestelde werkproces vergunningverlening, zie bijlage 8.

6.5 Beleidsdoeleinden en belangenafweging

Het evenementenbeleid noemt 3 uitgangspunten: evenementen dragen bij aan een bruisend dorpsleven, ondernemerschap moet de ruimte gegeven worden en gelijktijdig moet de overlast zoveel mogelijk beperkt blijven.

De gemeente Son en Breugel heeft vooral een dorpskarakter en hier wordt rekening mee gehouden bij het beslissen over een vergunningaanvraag: zo zal een vergunning voor een houseparty in het algemeen worden geweigerd omdat dit niet past bij het karakter van het dorp. De gemeente handelt niet puur faciliterend, maar erkent dat er een gemeenschapsbelang is dat het mogelijk moet zijn om evenementen te organiseren en maakt dit aldus mogelijk. Zij hanteert hierbij een faciliterende handelswijze in de vergunningverlening en heft geen leges op de evenementenvergunning. Dit vanwege de doelstellingen het creëren van een bruisend dorpsleven en het ruimte bieden aan ondernemerschap. Evenementen leveren nagenoeg altijd enige overlast op en er wordt op diverse manieren geprobeerd dit te beperken.

Uit de Centrumvisie komt naar voren dat inwoners de levendigheid in het centrum waarderen, dit niet ten koste gaat van hun woongenot en dat het centrum gezelliger mag door meer evenementen. Organisatoren zijn over het algemeen tevreden over het evenementenbeleid en het vergunningstelsel van de gemeente, maar noemen een voor hen duidelijker proces als verbeterpunt.

Op basis van de bovenstaande conclusies, volgt de volgende aanbeveling:

- Onderzoek of *city branding* toegepast kan worden in de uitvoering van de Centrumvisie. Medio 2012 zal worden besloten wat met de resultaten van de Centrumvisie gedaan wordt en welke initiatieven zullen worden uitgevoerd. Mogelijk kan *city branding* hierin een rol spelen.

6.6 Eindconclusie

De effecten van de wijziging van het evenementenbeleid zijn in dit onderzoeksrapport beschreven: de werkwijze wat betreft vergunning of melding is met de invoering van het huidige evenementenbeleid aanzienlijk veranderd. Geconcludeerd kan worden dat de doelstellingen van het evenementenbeleid grotendeels behaald zijn. Er blijven verbeterpunten, maar deze zijn voornamelijk van procesmatige aard.

7. Evaluatie

In het slotwoord wordt teruggeblikt op het verloop van het onderzoek. De waardebeoordeling van het onderzoek staat hierin centraal.

In dit onderzoek is het evenementenbeleid van de gemeente Son en Breugel geëvalueerd en is uiteengezet of de doelstelling van het evenementenbeleid zijn behaald. Hiervoor is allereerst het juridisch kader omtrent het evenementenbeleid uiteengezet, zijn de beleidsdoeleinden en de landelijke tendens wat betreft evenementenveiligheid behandeld, is bekeken hoe de uitvoering van het evenementenbeleid in de praktijk verloopt en tenslotte is de belangenafweging behandeld. Ik ben van mening dat aan de onderzoeksdoelstelling is voldaan.

Het betreft een literatuuronderzoek dat is begonnen met het opstellen van een onderzoeksplan, dat grotendeels in hoofdstuk 1 is opgenomen. De hoofd- en deelvragen zijn in de eerste paar weken van het onderzoek enkele keren veranderd, hoewel de kern van de vragen onveranderd bleef.

Ik hoop dat de resultaten van het onderzoek bruikbaar zijn voor de gemeente Son en Breugel. In het rapport is aangegeven welke mogelijkheden de gemeente Son en Breugel heeft om het evenementenbeleid nog efficiënter vorm te geven. Het verdient de aanbeveling om te onderzoeken of aan de hand van de gedane aanbevelingen de gemeentelijke regelgeving kan worden aangepast en/of aangescherpt.

Literatuurlijst

Vermelde elektronische bronnen zijn op 17 mei 2012 gecontroleerd op hun werking.

Literatuur

Baarda, De Goede & Teunissen 2005

D.B. Baarda, M.P.M. de Goede & J. Teunissen, Basisboek kwalitatief onderzoek. Handleiding voor het opzetten en uitvoeren van kwalitatief onderzoek, Groningen/Houten: Wolters-Noordhoff 2005.

Van Ballegooij 2008

G.A.C.M. van Ballegooij e.a., Bestuursrecht in het Awb-tijdperk, Deventer: Kluwer 2008.

Bastiaans e.a. 2010

M.H. Bastiaans e.a., Leidraad voor juridische auteurs, Deventer: Kluwer 2010.

Van Buuren e.a. 2011

P.J.J. van Buuren & T.C. Borman (red.), Tekst & Commentaar Algemene wet bestuursrecht, Deventer: Kluwer 2011.

Damen e.a. 2005

L.J.A. Damen e.a., Bestuursrecht, Den Haag: Boom Juridische uitgevers 2005.

Ijzermans & Van Schaaijk 2007

M.G. Ijzermans & G.A.F.M. van Schaaijk, Oefening baart kunst, Den Haag: Boom Juridische uitgevers 2007.

Verheugt 2007

J.W.P. Verheugt, Inleiding in het Nederlandse recht, Den Haag: Boom Juridische Uitgevers 2007.

Jurisprudentie

Hoge Raad 23 mei 2003, LJN AF4610.

Voorzieningenrechter 's-Hertogenbosch 23 januari 2009, nr. AWB 09/213.

ABRvS 25 juli 2007, AB 2007/292.

Wet- en regelgeving

Algemene plaatselijke verordening gemeente Geldrop-Mierlo 2009

<https://secure.geldrop-mierlo.nl/digitaal-loket/regelgeving-cvdr_225/item/algemene-plaatselijke-verordening-gemeente-geldrop-mierlo-2009_33.html>

Algemene plaatselijke verordening gemeente Roosendaal 2009

<http://decentrale.regelgeving.overheid.nl/cvdr/xhtmloutput/Historie/Roosendaal/10603/10603_4.html>

Dienstenrichtlijn

Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (*PbEG* 2006, L 376/36)

Evaluatie evenementenbeleid gemeente Amsterdam (2010)

<www.bestuur.centrum.amsterdam.nl/Bestuursarchief/2010/Commissie%20AZ/Stukken/AZS T20100210Evenementennota.pdf>

Evenementenbeleid gemeente Son en Breugel 2009

<www.sonenbreugel.nl/index.php?simaction=content&mediumid=13&pagid=909&bristukid=13&stukid=20627>

Evenementennota gemeente Woerden: Samen maken we het nog leuker (2010)

<www.vng.nl/Praktijkvoorbeelden/BR/2010/woerden_evenementennota_2010.pdf>

Horeca- en evenementenbeleidsplan gemeente Best (2011)

<www.gemeentebest.nl/smartsite.shtml?id=57791>

Integraal evenementenbeleid gemeente Heeze-Leende (2012)

<www.heeze-leende.nl/inwoners/digitale-balie_41069/product/evenement-organiseren_179.html>

Internetconsultatie Wet politiekosten evenementen

<www.internetconsultatie.nl/politiekostenevenementen>

Marktverordening Son en Breugel 2005

<http://decentrale.regelgeving.overheid.nl/cvdr/xhtmlloutput/Historie/Son%20en%20Breugel/77703/77703_3.html>

Uitvoeringsnotitie Evenementenbeleid gemeente Nuenen (2009)

<www.nuenen.nl/index.php?simaction=content&pagid=727&rubriek_id=2661&stukid=10597&mediumid=1>

Elektronische bronnen

Website gemeente Son en Breugel

<www.sonenbreugel.nl>

CCV Dossier: Evenementenbeleid

<www.hetccv.nl/dossiers/evenementenbeleid/index>

CCV Trends: Evenementenveiligheid

<www.hetccv-trends.nl/veiligheidsontwikkelingen/evenementenveiligheid#trends>

Handleiding meten en rekenen industrielawaai (2004)

<www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/geluidsoverlast/documenten-en-publicaties/brochures/2011/03/22/handleiding-meten-en-rekenen-industrielawaai.html>

Landelijke handreiking evenementenveiligheid

<www.infopuntveiligheid.nl/Publicatie/DossierItem/69/2506/handreiking-evenementenveiligheid-2011.html>

Landelijke voorziening evenementenvergunning: Evenement assistent

<www.sggv.nl/casussen/sggv-in-evenementen/omschrijving>

Nationaal crisis centrum: Ontwikkelingen in evenementenveiligheid

<www.nationaalcrisiscentrum.nl/document/ontwikkelingen-evenementenveiligheid>

Publicatie Rijksoverheid: Doorberekening politiekosten bij evenementen

<www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/persberichten/2011/06/29/doorberekening-politiekosten-bij-evenementen.html>

Publicatie Rijksoverheid: Nationale politie

<www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/politie/nationale-politie>

Rapportage van beeldvorming naar oordeelsvorming centrumvisie Son

<www.sonenbreugel.nl/index.php?simaction=content&mediumid=31&pagid=2165&stukid=40649>

Rapportage onderzoek Centrumvisie, I&O research

<www.sonenbreugel.nl/index.php?simaction=content&mediumid=31&pagid=2165&stukid=40673>

Veiligheidsberaad

<www.veiligheidsberaad.nl>

VNG modelverordening

<www.modelverordeningen.sdu.nl/modelverordeningen/index.jsp>